listopada

Nr. 41—42. Warszawa, dnia 15 [redacted] 1921 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 80 mk. (z przesyłką pocztową 82 mk.). Prenumerata kwartalna 400 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem 200 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 512-64, tel. admin. № 512-71

TREŚĆ:

OD REDAKCJI.

Czasopismo „Sprawy Podatkowe",

Miesięcznik poświęcony popularyzacji skarbowości publicznej w Polsce pod redakcją adwokata Dr. Rudolfa Langroda, z udziałem fachowców, oraz prawników zawodów praktycznych.

Pojawił się w druku zeszyt III następującej treści:

Co należy wiedzieć o podatku dochodowym?

O przekroczeniach podatku przemysłowego i karach (przekroczenia podatku procentowego, postępowanie karno - skarbowe).

Podatek gruntowy w Polsce — obecnie.

Wykładnia ustaw i rozporządzeń:

Świadectwa przemysłowe dla handlu t. zw. „Cajgami".

W sprawie opłacania podatku przemysłowego przez Stowarzyszenia Spożywcze.

Darowanie skutków spóźnienia terminów.

Czy należy wykupywać świadectwa przemysłowe od kantorów pralni, farbiarni, przedsiębiorstw przewozowych i pogrzebowych?

Cena egzemplarza mk. 200, cena w abonamencie za kwartał czwarty b. r. mk. 560.

Redakcja i Administracja: Warszawa, ulica Hoża Nr. 37 /2. Telefon Nr. 270-25.

Ekspedycja i Główny Skład: Księgarnia Ferdynanda Hoesicka, Warszawa, Senatorska 22. Telefon Nr. 10-68.

Postanowienia ogólne.

508.

OKÓLNIK L. 5806/21. D. A. Wydz. 3.

W sprawie prenumeraty miesięcznika „Sprawy Podatkowe" dla użytku Izb Skarbowych i Urzędów podległych.

Do Izby Skarbowej w Warszawie, Łodzi, Kielcach, Białymstoku, Lublinie, Łucku, Brześciu, Lwowie i Krakowie i do Dyrekcji Skarbu w Cieszynie.

Ministerstwo Skarbu zarządza prenumeratę miesięcznika „Sprawy Podatkowe" po jednym egzemplarzu dla każdego Urzędu Skarbowego Pod. i Opłat Skarbowych, oraz dla Izb Skarbowych z poleceniem udzielania go do wiadomości personelowi podatkowemu dla celów informacyjnych i naukowych

Na przyszłość Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu przesyłać będzie systematycznie egzemplarze czasopisma, przyczem komplety jego winny być przechowywane w bibljotekach odnośnych urzędów.

Warszawa, d. 15/XI 1921 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Markowski,*
Podsekretarz Stanu.

Organizacja władz.

509.

ROZPORZĄDZENIE

Prezesa Najwyższej Izby Kontroli

z dnia 29 września 1921 roku

w przedmiocie utworzenia **okręgowej izby kontroli w Poznaniu.**

Na podstawie art. 27 ustawy o kontroli państwowej z dnia 3 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się w porozumieniu z Prezydentem Ministrów i Ministrem b. Dzelnicy Prukiej co następuje:

§ 1. Tworzy się okręgową izbę kontroli państwowej z siedzibą w Poznaniu, jako organ Najwyższej Izby Kontroli, jej bezpośrednio podległy.

§ 2. Terytorjalny zakres działania tej izby rozciąga się na województwa: poznańskie i pomorskie.

§ 3. Do zakresu zadań tej izby należy wykonywanie kontroli państwowej na zasadach wyłuszczonych w powołanej we wstępie ustawie.

§ 4. Okręgowa izba kontroli w Poznaniu przyjmuje w granicach swej kompetencji dotychczasowe agendy Izby Obrachunkowej Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej wraz z kredytami przeznaczonemi na utrzymanie izby do końca r. 1921. oraz presonel tejże, inwentarz i archiwa.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia należy do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1921 roku.

Prezydent Ministrów:
(—) *A. Ponikowski.*

Prezes Najwyższej Kontroli:
(—) *Jan Żarnowski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
(—) *Dr. J. Trzciński.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 29. X. 1921 r. Nr. 85, poz. 620).

Podatki bezpośrednie.

510.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

W obecności Pana Ministra Skarbu odbyła się dnia 24-go b. m. uroczysta inauguracja Kursów Podatkowych, urządzonych przez Ministerstwo Skarbu dla kandydatów na urzędników referendarskich przy urzędach skarbowych dla podatków i opłat skarbowych na ziemiach b. zaboru rosyjskiego. Po słowie wstępnem i wygłoszonem przez Kierownika Kursów Dr. Feldtmana, Naczelnika Wydziału w Departamencie Podatków i Opłat Ministerstwa Skarbu, i po serdecznem powitaniu przybyłych na inaugurację Ministra, prelegentów, dyrektorów Departamentu Administracyjnego i Podatkowego pp.: dr. Gregera i dr. Birgfellnera oraz uczestników kursu, wygłosił p. dr. Birgfellner wykład inauguracyjny, wyjaśniając w pięknem a treściwem przemówieniu historycznie rozwój gospodarki od gospodarstwa osobowego począwszy aż do gospodarstwa społecznego. Nawiązując do programu kursów, streścił prelegent w sposób zwięzły a przejrzysty zagadnienia ogólnobudżetowe, oraz zasadę systemów podatkowych. Programem wykładów objęto w szczególności: prawo cywilne, spadkowe, hipoteczne i handlowe, ustrój administracyjny i polityczny Rzeczypospolitej Polskiej, ustrój samorządu i finansów samorządowych, organizację władz i urzędów skarbowych, oraz biurowość, księgowość handlową, ogólne zasady skarbowości i budżetu, a z dziedziny podatków podatek dochodowy i majątkowy, podatek przemysłowy i od kapitałów i rent, podatek gruntowy i podymny, podatek od spadków i darowizn oraz cały szereg opłat stemplowych i należytościowych. Wykłady odbywają się codziennie w przestronnym loka-

lu przy ul. Długiej Nr. 42. Kursy liczą przeszło 40 uczestników, między tymi kilka pań; po zakończeniu kursów, które jest projektowane na początek stycznia, odbędą się egzaminy.

(„Monitor Polski“ Nr. 246 — 1921 r.).

Podatek giełdowy.

511.

OKÓLNIK L. 1703/21.

w przedmiocie sposobu obliczania podatku giełdowego emisyjnego w razie dokonania emisji za pośrednictwem „placówek subskrypcyjnych“.

Związek Banków w Polsce doniósł Ministerstwu Skarbu, że założyciele spółek akcyjnych, jak również spółki akcyjne, które chcą zwiększyć swój kapitał zakładowy („instytucje emitujące“) zazwyczaj nie przeprowadzają subskrypcji sami, lecz poruczają czynność tę jednemu lub kilku bankom („placówkom subskrypcyjnym“). Postępowanie jest przytem następujące:

Instytucja emitująca wręcza placówce subskrypcyjnej pismo treści poniższej:

„Do Banku . . . . .

Niniejszem, w myśl porozumienia się, powierzamy Panom przyjmowanie w naszem imieniu subskrypcji na akcje naszej spółki pod następującemi warunkami:

1) Subskrypcja ta otwarta zostaje wyłącznie na nasz rachunek, a tem samem z zachowaniem wszystkich zastrzeżeń, przez nas ogłoszonych, a więc ceny emisyjnej oraz terminów zapłaty.

2) Panowie obowiązani będą dostarczyć nam całkowitą listę osób wraz z ich adresami, które się na akcje podpiszą.

3) Wpłaconę na akcje kwoty będą Panowie zapisywać na dobro naszego rachunku.

4) Tytułem wynagrodzenia za czynności subskrypcyjne będą Panowie władni potrącać . . . . . “.

Placówka subskrypcyjna zaś wręcza każdemu subskrybentowi bądź świadectwo tymczasowe, zaopatrzone w podpis instytucji emitującej, oraz w dodatkowy podpis placówki subskrypcyjnej, umieszczony pod klauzulą „Subskrypcję przyjął“, bądź też kwit tymczasowy, zaopatrzony w takie same podpisy i w takąż klauzulę.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia niniejszem, że tranzakcje, stwierdzone dokumentami, wyżej określonemi, nie są interesami komisowemi. Interes komisowy nie przechodzi do skutku w wypadku, wyżej opisanym, ani między instytucją emitującą a placówką subskrypcyjną, ani między tą ostatnią a subskrybentem. Komisant bowiem zawiera umowę w własnem imieniu, a na rachunek klijenta („komitenta“) (art. 91 kodeksu handlowego francuskiego; art. 54[1] kod. handl. rosyjskiego, Zb. Pr. tom XI część druga, wyd. 1914 r.; art. 360 kod. handl. austr.; § 383 kod. handl. niem.); w wypadkach zaś, o których mowa, placówka subskrypcyjna działa w imieniu instytucji emitującej, a więc w charakterze pełnomocnika.

Wobec tego w wypadkach tych nie stosuje się art. 4 ustawy o podatku giełdowym z dn. 2 lipca 1921 r. (Dz. U. Nr. 73, poz. 500), a podatek giełdowy emisyjny (art. 2 powołanej ustawy) należy uiścić tylko raz jeden, mianowicie od umowy, zawartej między placówką subskrypcyjną, a subskrybentem.

Zastosowanie zasady, tylko co podanej, zależy oczywiście od ścisłego przestrzegania procedury, opisanej wyżej według informacji, dostarczonej przez Związek Banków.

O ileby przy subskrypcji, dokonywanej według takiej samej procedury, chodziło nie o akcje, lecz o papiery wartościowe innego rodzaju, to nie miałby zastosowania § 9 rozporządzenia wykonawczego z dn. 11 lipca 1921 r. (Dz. U. Nr. 73, poz. 501). W wypadku takim nietylko umowa między instytucją emitującą, a placówką subskrypcyjną byłaby wolna od podatku giełdowego emisyjnego, lecz także umowa między placówką a subskrybentem nie podlegałaby podatkowi giełdowemu ogólnemu (art. 7 ustęp 4 ustawy).

Ministerstwo Skarbu zezwala w końcu, na prośbę Związku Banków w Polsce, aby każda placówka subskrypcyjna prowadziła rejestr podatku giełdowego, (§ 32 rozp. wyk.) co do subskrypcyj, przyjętych przez daną placówkę oraz wpłacała podatek giełdowy emisyjny z zachowaniem formalności, przewidzianych w części pierwszej i drugiej § 33 rozp. wyk. Placówka ma co do każdej instytucji emitującej prowadzić rejestr oddzielny, a napis rejestru, przewidziany we wzorze 2, załączonym do rozporządzenia wykonawczego, uzupełnić słowami: „prowadzony przez Bank . . . .“

Zastosowanie postępowania, opisanego w poprzednim ustępie, uzależnia się jednak od warunku, że instytucja emitująca zawiadomi władzę skarbową pierwszej instancji (§ 40 rozp. wyk.) przed rozpoczęciem subskrypcji o poruczeniu tejże placówkom subskrypcyjnym, wymieniając ich firmy. Instytucja emitująca przez takie zawiadomienie zwalnia się od obowiązku prowadzenia rejestru. Atoli odpowiada za placówkę subskrypcyjną; o ileby więc ta ostatnia uchybiła przepisom o podatku giełdowym, to tylko instytucja emitująca (a nie placówka subskrypcyjna) ulega grzywnom, przewidzianym w art. 22 i 23 ustawy, to też tylko od instytucji emitującej można żądać uiszczenia należności podatkowych, o ile ich nie wniosła placówka. Art. 15 ustawy i § 35 rozp. wyk. stosują się mimo ustanowienia placówek subskrypcyjnych. Instytucja emitująca ma mimo ustanowienia placówek subskrypcyjnych zawiadomić władzę skarbową pierwszej instancji o ukończeniu emisji (§ 33 część ostatnia rozp. wyk.).

Umowa, zawarta między instytucją emitującą a placówką subskrypcyjną, przez wręczenie i przyjęcie dokumentu, którego tekst podano wyżej, podlega opłacie (należytości) stemplowej. W tym przedmiocie obowiązują: na obszarze b. okupacji niemieckiej pozycja 27 taryfy stemplowej, wprowadzonej rozporządzeniem z dn. 19 lipca 1916 roku Dz. rozp. Nr. 40, poz. 126, oraz punkt 2 przepisów wykonawczych, ogłoszonych w tym samym numerze Dz. rozp. pod poz. 128; na obszarze b. okupacji austrjacko-węgierskiej — art. 38 oraz 51 ustęp 1 ros. Zb. ust. o opł.; na obszarze województw poleskiego i nowogródzkiego oraz powiatów białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego — art. 2 ustęp 1 rozp. z dn. 23 października 1919 r. Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 26, poz. 273, (wraz z uwagą 2 do tego ustępu), oraz art. 4

rozp. z dn. 27 kwietnia 1920 roku Dz. Urz. Nr. 44, poz. 1183; w b. dzielnicy austrjackiej — poz. 40 lit. d) taryfy należytościowej; w b. dzielnicy pruskiej — poz. 73 taryfy stemplowej pruskiej.

Warszawa, dnia 20 października 1921 r.

Minister Skarbu:
w z. (—) *B. Markowski.*

Opłaty stemplowe.

512.

OKÓLNIK L. 1768/21.

w sprawie opłat stemplowych od weksli „depozytowych" oraz od prolongat takich weksli.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia z powodu podnoszonych wątpliwości, że weksle „depozytowe", jak również prolongaty takich weksli, wystawiane w celu dodatkowego zabezpieczenia pożyczek, zaciąganych pod lombard papierów procentowych lub towarów, podlegają również opłatom stemplowym przepisanym ustawą z dnia 16 lipca 1920 Dz. Ust. 83, poz. 553 o opłatach stemplowych od weksli.

Warszawa, dnia 30 października 1921 roku.

Minister Skarbu:
w z. (—) *B. Markowski.*

513.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Na podstawie bardzo licznych spostrzeżeń doszło Ministerstwo Skarbu do przekonania, że znaczna część społeczeństwa nie zaznajomiła się dotąd w dostatecznej mierze z ustawą z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 83 poz. 553) o opłatach stemplowych od weksli.

Zarzut ten dotyczy również instytucji bankowych, które przy udzielaniu kredytu wekslowego — w kwestji opłat stemplowych od weksli informują błędnie swoich klijentów, narażając ich na — niejednokrotnie bardzo wysokie — kary pieniężne, spowodowane niestosowaniem się do przepisów tejże ustawy.

W szczególności przy wekslach, wystawionych w granicach Rzeczypospolitej, wystawcy weksli przeważnie przedkładają do uiszczenia opłaty stemplowej weksle zaopatrzone już podpisami, nie zdając sobie z tego sprawy, że umieszczenie podpisu na wekslu przed uiszczeniem opłaty stanowi już naruszenie przepisu art. 7 ustęp 1) cyt. ustawy i sprowadza karę pieniężną, przewidzianą w art. 11 ustęp 1) tej ustawy.

Ministerstwo Skarbu zwraca zatem — na tej drodze uwagę osób interesowanych, jak niemniej instytucji kredytowych, że zasada, iż opłata stemplowa od weksla ma być uiszczana przed umieszczeniem na nim pierwszego podpisu, obowiązuje bezwarunkowo przy wekslach wystawionych w granicach Rzeczypospolitej, oraz, że od tej zasady niema żadnego wyjątku.

(„Monitor Polski" Nr. 250 — 1921 r.).

Podatki konsumcyjne.

514.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 września 1921 r.

w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o uregulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 41, poz. 248), Rada Ministrów zarządza, co następuje:

§ 1. Ustanowioną rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. Rz. P. Nr. 50, poz. 305) opłatę akcyzową od słodu przerobionego na piwo podwyższa się do kwoty 1200 marek polskich od każdych 16,38 kilogramów (1 puda) wagi słodu, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

Opłatę akcyzową, jaką uiszczać mają browary, przerabiające w ciągu roku nie więcej niż dwa tysiące pudów słodu, podwyższa się do kwoty 1000 marek polskich od każdych 16,38 kilogramów (jednego puda) wagi słodu.

§ 2. Zapasy brzeczki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia znajdować się będą u wytwórców lub w hurtownych składach piwa, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu po 300 marek polskich od każdego hektolitra piwa.

Tę dodatkową opłatę, o ile ona dotyczy zapasów piwa lub brzeczki piwnej wyprodukowanych i znajdujących się w browarach, które przerabiają rocznie nie więcej niż dwa tysiące pudów słodu, zmniejsza się do kwoty 250 marek polkich od każdego hektolitra piwa.

§ 3. Dodatkową opłatę akcyzową od piwa, sprowadzonego na obszar b. zaboru rosyjskiego z b. zaboru pruskiego, określoną w § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 50, poz. 305), podwyższa się do kwoty 487 marek 50 fenigów od każdych stu litrów piwa.

W razie podwyższenia podatku od piwa w b. zaborze pruskim, wynoszącego obecnie 12 mk. 50 fen. od hektolitra, zmniejszy się powyższa dodatkowa opłata akcyzowa o tę kwotę, o jaką podwyższonyby został na jednym hektolitrze podatek od piwa w b. zaborze pruskim.

§ 4. Ustanowioną w § 8 powołanego w § 1 rozporządzenia opłatę akcyzową od piwa, sprowadzanego do b. zaboru rosyjskiego z zagranicy — podwyższa się do kwoty 1000 (tysiąc) marek polskich od każdych 100 litrów piwa.

§ 5. Pozostałe postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. Rz. P.

Nr. 50, poz. 305), a w szczególności także postanowienia co do sposobu opodatkowania warów, zgłoszonych przed dniem obowiązywania podwyższonej opłaty akcyzowej od słodu, lecz dopiero po tym terminie opodatkowanych, dalej postanowienie co do obowiązku zgłoszenia zapasów piwa oraz brzeczki piwnej przez wytwórców piwa oraz posiadaczy hurtownych jego składów w przeciągu ośmiu dni, licząc od dnia obowiązywania podwyższonej opłaty, postanowienia karne w wypadkach zaniedbania zgłoszenia, o którem wyżej mowa, lub też zgłoszenia danych nieprawdziwych, wreszcie postanowienia co do odpowiedzialności za dodatkową opłatę akcyzową odbiorców piwa, którzy je zakontraktowali przed wejściem w życie podwyższonej opłaty akcyzowej, a otrzymali po tym terminie, mają zastosowanie także przy opodatkowaniu piwa na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie ośmiu dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

w z. (—) *Stesłowicz.*

Minister Skarbu:

w z. (—) *Markowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 29 X 1921 r. Nr. 85, poz. 610).

515.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 września 1921 r.

w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248), Rada Ministrów zarządza, co następuje:

§ 1. Ustanowioną rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian zwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. zaboru austrjackiego (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 306), opłatę akcyzową od brzeczki piwnej, określoną od hektolitra tej brzeczki i od każdego stopnia ekstraktu, zależnie od rozmiaru rocznej produkcji browaru, podwyższa się, jak następuje:

a) dla browarów przerabiających do	10.000 hl.
brzeczki do 115 mk.	
b) dla browarów przerabiających do	30.000 „
brzeczki do 117 mk. 50 fen.	
c) dla browarów przerabiających do	50.000 „
brzeczki do 120 mk.	
d) dla browarów przerabiających do	70.000 „
brzeczki do 122 mk. 50 fen.	
e) dla browarów przerabiających ponad	70.000 „
brzeczki do 125 mk.	

§ 2. Zapasy brzeczki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w browarach lub w hurtownych składach piwa, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie pobraną będzie od zapasów brzeczki względnie piwa znajdujących się w browarach dodatkowa opłata w wysokości różnicy między opłatą uiszczoną już poprzednio, a przypadającą na podstawie postanowień § 1 niniejszego rozporządzenia, zaś od zapasów piwa, znajdujących się w hurtownych składach, dodatkowa opłata po 300 (trzysta) marek polskich od każdego hektolitra piwa.

§ 3. Postanowienie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 306), dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa, wywożonego zagranicę, zmienia się o tyle, że:

1) wywożącym piwo zwraca się, bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzeczce, z której to piwo wyrobiono, za każdy hektolitr piwa po 625 marek polskich;

2) wytwórcom piwa zwraca się za każdy hektolitr i za każdy stopień ekstraktu wywiezionego piwa po 125 marek polskich.

§ 4. Dodatkową opłatę od piwa, sprowadzanego do obszaru b. zaboru austrjackiego z b. zaboru pruskiego, określoną w § 7 wspomnianego wyżej w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów — podwyższa się do kwoty 487 (czterysta osiemdziesiąt siedem) marek 50 fen. za każde 100 litrów piwa.

W razie podwyższenia podatku od piwa w b. zaborze pruskim, wynoszącego obecnie 12 mk. 50 fen. od hektolitra, zmniejszy się powyższa dodatkowa opłata akcyzowa o tę kwotę, o jaką podwyższonyby został na jednym hektolitrze podatek od piwa w b. zaborze pruskim.

§ 5. Od piwa, sprowadzanego za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. zaboru austrjackiego z zagranicy, pobiera się prócz opłaty celnej dodatkową opłatę akcyzową od każdego hektolitra piwa i od każdego stopnia ekstraktu pierwotnej brzeczki zarodowej po 125 (sto dwadzieścia pięć) marek polskich.

§ 6. Pozostałe postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 306), a w szczególności także postanowienia co do sposobu opodatkowania warów, zgłoszonych przed dniem obowiązywania podwyższonej opłaty akcyzowej od brzeczki piwnej, lecz dopiero po tym terminie urzędownie sprawdzonych, dalej postanowienia co do obowiązku zgłoszenia zapasów brzeczki piwnej oraz piwa, znajdujących się w browarach i hurtownych składach piwa, w przeciągu ośmiu dni od dnia obowiązywania podwyższonej opłaty, postanowienia karne na wypadek zaniedbania wspomnianego wyżej zgłoszenia zapasów, lub podania nieprawdziwych danych, postanowienia co do sposobu obliczania wysokości należnego wytwórcom zwrotu opłaty od piwa wywożonego zagranicę, oraz zwrotu części opłaty od tych ilości, jakie ubyły przez fermentację lub magazynowanie, w końcu postanowienia co do odpowiedzialności za dodatkową opłatę akcyzową odbiorców piwa, którzy je zakontraktowali przed wejściem w życie podwyższonej opłaty akcyzowej, a otrzymali je po tym terminie, mają zastosowanie także przy opodatkowaniu piwa na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie ośmiu dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
w z. (—) *Stesłowicz.*
Minister Skarbu:
w z. (—) *Markowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 29/X 1921 r. Nr. 85, poz. 610).

516.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 września 1921 r.

o zmianie niemieckiej ustawy z dnia 26 lipca 1918 r. o opodatkowaniu piwa.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o uregulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. R. P., Nr. 41, poz. 248) postanawia się, co następuje:

§ 1. Obowiązującą na obszarze b. dzielnicy pruskiej ustawę z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 863) o opodatkowaniu piwa zmienia się częściowo w sposób w następujących paragrafach podany.

§ 2. Ustępy 1 i 2 § 3 powołanej w § 1 ustawy otrzymują brzmienie:

„Podatek od jednego hektolitra piwa wynosi przy produkcji rocznej

do 10.000 hektolitrów po 900 mk.
za dalsze 20.000 hekt. „ 950 mk.
powyżej 50.000 „ „ 1000 mk.

Powyższy podatek oblicza się od piwa pełnego o zawartości powyżej 8 do 13% ekstraktu brzeczki podstawowej dwukrotnie od piwa mocnego o zawartości powyżej 13% ekstraktu brzeczki podstawowej czterokrotnie".

Ustęp trzeci § 3 i ustęp trzeci § 5 ustawy znosi się.

§ 3. Ustanowiony w ustępie drugim § 6 powołanej ustawy podatek od warek domowych w kwocie 3 mk. podnosi się do kwoty 270 mk. od hektolitra.

§ 4. Piwo znajduje się w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia w ilościach większych, jak 25 litrów w posiadaniu przedsiębiorców trudniących się sprzedażą piwa, zakładów i związków zajmujących się rozdziałem piwa dla swoich członków, lub w transporcie, podlega dodatkowemu opodatkowaniu. Wymienieni posiadacze obowiązani są zgłosić we właściwym urzędzie skarbowym taki zapas piwa w dniach 3 od wejścia w życie tego rozporządzenia. Piwo znajdujące się w transporcie ma zgłosić odbiorca w dniach 3 od odebrania. Dodatkowy podatek wynosi kwotę 890 mk. od hektolitra. Niezgłoszenie piwa do dodatkowego opodatkowania będzie karane według §§ 42 i 43 powołanej ustawy. Osoby i browary, które opłaciły już podatek według ugody, mają uiścić tytułem dodatkowej opłaty różnicę między dwudziestokrotną wysokością tej opłaty a opłatą już uiszczoną.

Bliższe postanowienia wyda Minister b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 5. Ustanowione w §§ 42, 46, 47, 48, 49, 50 powołanej ustawy najniższe i najwyższe kwoty kar pieniężnych i grzywien porządkowych podnosi się dwudziestokrotnie.

§ 6. Znosi się §§ 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 72 powołanej ustawy.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
w z. (—) *Stesłowicz.*
Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
(—) *Dr. J. Trzciński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 29/X 1921 r. Nr. 85, poz. 612).

517.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu i b. Dzielnicy Pruskiej
z dnia 12 października 1921 roku

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 1921 r. o zniesieniu monopolu handlu względnie sekwestru cukru i wprowadzeniu jednolitego podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Na mocy § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 1921 roku o zniesieniu monopolu handlu względnie sekwestru cukru i wprowadzenia jednolitego podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. Ust. Nr. 83, poz. 584) zarządza się co następuje:

§ 1. Opodatkowaniu w myśl § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 83. poz. 584) podlega wszelki produkt cukrowy, uzyskany z przerobu buraków cukrowych lub też trzciny cukrowej, w stanie rafinowanym, jakoteż nierafinowanym, z wyjątkiem melasy, t. j. ostatniego odcieku fabrykacyjnego o współczynniku czystości nie powyżej 64, nie nadającego się do spożycia ludzkiego.

Współczynnik czystości oblicza się, dzieląc cyfrę zawartości cukru w odcieku, pomnożoną przez 100, przez sumę składników stałych w tymże odcieku, np. odciek zawiera, wedle analizy, 50% cukru i 30% niecukrów czyli razem części stałych 80%; aby zbadać stopień czystości należy cyfrę 50 (zawartość cukru) pomnożoną przez 100 czyli 5000, podzielić przez 80 (suma składników stałych) jako iloraz otrzyma się 62 czyli badany odciek należy uważać za melasę wolną od podatku spożywczego.

§ 2. Wszelkie księgi i zapiski należy prowadzić zgodnie z postanowieniami dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 15, poz. 211) według systemu metrycznego, t. j. w kilogramach, centnarach metrycznych i tonach.

§ 3. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 września 1921 roku ma zastosowanie jedynie do cukru i produktów cukrowych, wyrobionych po 1 października 1921 r. Zapasy cukru i melasy, pochodzące z kampanji 1920/21 i poprzednich, pozostają w dotychczasowem władaniu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1921 roku.

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
(—) *Dr. J. Trzciński.*

(Dz. U. R. P. z d. 29. X. 1921 r. Nr. 85, poz. 623).

518.

OKÓLNIK L. 10654/21/W. III.

Do Izb Skarbowych na terenach b. zaboru rosyjskiego i Małopolski, oraz do Dyrekcji Skarbu Śląska Cieszyńskiego i Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej — Departament Skarbu w Poznaniu.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z d. 26 września 1921 roku został zniesiony monopol handlu względnie sekwestr cukru i zaprowadzony jednolity podatek spożywczy od cukru na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Wobec tego wszystkie dawne zapasy gotowego cukru podlegać będą nadal monopolowi aż do wyrozchodowania, a do cukru, otrzymanego już w bieżącej kampanji ma być stosowane powyższe rozporządzenie.

Dlatego też zarządza się co następuje:

1) Zaprowadzona w cukrowniach b. zaboru rosyjskiego książka przychodu i rozchodu cukru ma być prowadzona nadal do końca kampanji bieżącej, lecz w przychodzie, w rubryce „uwagi“ należy obciążać zważony cukier należną akcyzą. Książka kontroli pomocniczej pozostaje bez zmiany. Dla kontroli należnych i wpłaconych sum podatku spożywczego (akcyzy) od wypuszczonego cukru, jak również kaucji akcyzowych będzie zaprowadzona niebawem osobna książka. W Małopolsce i Wielkopolsce obecne książki fabryczne pozostają bez zmiany, wykazy jednak, o których mowa niżej, mają być wypełniane w całości.

2) Odpisy dziennych podsumowań i miesięcznego obrachunku z książki magazynowej, jak również odpisy miesięcznego obrachunku z książki kontroli opłat, sprawdzone i zaświadczone przez miejscowego urzędnika kontroli skarbowej, winny być niezwłocznie po upływie miesiąca odsyłane z cukrowni bezpośrednio do odnośnej Izby Skarbowej, która sporządza według załączonego wzoru wykaz zbiorowy i przedkłada nie później 15 dnia następnego za sprawozdawczym miesiąca Wydziałowi IV Departamentu Akcyz i Monopolów Państwowych Ministerstwa Skarbu. Na wolnej 4-ej stronicy wykazu zbiorowego Izba Skarbowa wyszczególnia wpłacone sumy ze wskazaniem kasy, daty i pozycji przychodowej, jak również dane o odroczonej należności.

3) Jednocześnie cukrownie sporządzają i przesyłają do Izby Skarbowej miesięczne wykazy o produkcji według załączonego wzoru, a Izba Skarbowa zestawia wykaz zbiorowy i przedkłada wraz z wymienionym w punkcie poprzednim wykazem zbiorowym.

4) Zbiorowe wykazy Izb Skarbowych winny zawierać nie tylko zestawienia miesięczne, lecz również przeniesienia za czas od początku kampanji. Wykazy te obejmować winny dane z kampanji bieżącej oraz te tylko z remanentów kampanji ubiegłej, które nie weszły w ewidencję b. monopolu cukrowego, a będą użyte do dalszego przerobu, gdyż o remanentach cukru konsumcyjnego po b. monopolu cukrowym prowadzą się oddzielne zapiski.

5) Jakkolwiek odpisy i wykazy w celu szybszego otrzymywania danych w Ministerstwie Skarbu będą skierowane do Izb Skarbowych bezpośrednio z cukrowni, tem nie mniej jednak urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych winny mieć baczenie, by wymagane od cukrowni odpisy i wszelki materjał sprawozdawczy dochodziły do Izb Skarbowych we właściwym czasie i aby dane były ścisłe.

6) Po ukończeniu kampanji cukrowniczej będzie wymagany szczegółowy obrachunek fabrykacyjny, wzór którego podany będzie w swoim czasie. Na następną kampanję wzory książek będą uzupełnione.

7) Oddzielna książka przychodu i rozchodu melasu, jak również oddzielny wykaz obrotu melasu w cukrowniach, jako zbyteczne odwołują się, natomiast pozostają nadal oddzielne zeszyty świadectw przewozowych dla melasu w celach kontroli ogólnej.

8) Cukrownie będą obowiązane przedkładać sprawozdania o plantacjach buraczanych (ze wskazaniem, na terenach jakich województw znajdują się plantacje) w trzech terminach:

a) na 15 maja o ilościach zakontraktowanych,

b) na 1 lipca o ilości rzeczywiście obsianych plantacji i o stanie tych plantacji,

c) na 1 września jak wyżej oraz o ilości spodziewanego zbioru z podaniem zawartości cukru w burakach (polaryzacji) wedle prób przeprowadzonych w laboratorjum cukrowni.

Wzory wykazów będą podane w swoim czasie.

Odpis niniejszego rozporządzenia wraz z wymienionymi wzorami wykazów został przesłany również do Zarządu Związku cukrowników w Warszawie z prośbą o współdziałanie w tym kierunku, aby dostarczane przez cukrownie władzom skarbowym wszelkie dane statystyczne, dotyczące przemysłu cukrowniczego, były w interesie tegoż przemysłu układane możliwie ściśle i we właściwych terminach.

Warszawa, dnia 14 października 1921 roku.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dr. Mikulecki.*
Dyrektor Departamentu.

MINISTERSTWO SKARBU (strona 1-sza) Wzór do L. 10654/21

Izba Skarbowa

w.....................

dn.....................1921 r.

L.....................

Do Ministerstwa Skarbu
Departament akcyz i monopolów państwowych
Wydział IV.

W Y K A Z

cukru zważonego dla opodatkowania, rozchodu tego cukru, jak również należnych i uiszczonych opłat akcyzowych w magazynach fabryk cukru za miesiąc .... 1921 r.

(strona 2-ga)

Nr. porządkowy	Nazwa fabryki	Zważono dla opodatkowania					Wydano z magazynów				Pozostaje w magazynach	
		Rafinady	Kryształu	Mączek żółtych	Innych produktów	Na sumę akcyzy	Rafinady	Kryształu	Mączek żółtych	Innych produktów	Rafinady	Kryształu
		Kilogramów netto				Mk.	Kilogramów netto					

(dalszy ciąg strony 2-ej)

Pozostaje w magazynach		Uiszczono opłaty patentowej		Obliczenie podatku skarbowego									
				Należność			Na pokrycie tej należności				Pozostaje		
Mączek żółtych	Innych produktów	Za produkcję	Za rafinowanie	Niedobór lub nadpłata od poprzedniego m-ca	Za miesiąc sprawozdawczy	Razem	Zaliczono nadpłaty	Wpłacono do kas skarbowych	Umorzono	Razem	Niedoboru	Nadpłaty
kg. netto		Marek										

MINISTERSTWO SKARBU (strona 1-sza) Wzór do L. 10654/21

Izba Skarbowa

w.....................

dn.....................1921 r.

L.....................

Do Ministerstwa Skarbu
Departament akcyz i monopolów państwowych
Wydział IV.

W Y K A Z

produkcji w fabrykach cukru za .... 192 r.

(strona 2-ga)

Nr. porządkowy	Nazwa fabryki	Ilość dostawionych buraków w centnar. metr.	Przerobiono buraków			% cukru w burakach metodą bezpośrednią	Straty cukru			Dodano do soków		Zgotowano cukrzycy i rzutu	Otrzymano produktu gotowego		
			Ilość napełnionych dyfuzorów	zawartość jednego dyfuzoru	Razem		w wysłodkach	w wodzie dyfuz.	w błocie saturacyjnem	Kryształu i mączek żółtych	Innych wrzutów		Kryształu	Mączek żółtych	Melasu
				Centn. mtr.			Kilogramów								

(dalszy ciąg strony 2-ej).

Z otrzymanych produktów wzięto					Pozostaje produktów nieopodatkowanych							
Dla dodania do soków		Na rafinadę kryształu		Melasu do sprzedania	Rafinady	Kryształu	Mączek żółtych	Odcieków z zawartością cukru b.			Melasu	UWAGI
Kryształu	Mączek żółtych	Własnego	Kupnego					I	II	III		
k	i	l	o	g	r	a	m	ó	w			

519.

TYMCZASOWA INSTRUKCJA DLA STAŁEJ KONTROLI SKARBOWEJ

w cukrowniach obowiązująca począwszy od 1 października 1921 roku co do wyrobu cukru wyprodukowanego w kampanji 1921/22 i następnych.

Przeznaczeniem Stałej Kontroli Skarbowej w cukrowniach jest dopilnowanie, aby wszystkie wyprodukowane wyroby cukrowe, podlegające podatkowi, zostały opodatkowane, zanim wejdą w wolny obrót. W tym celu ma Kontrola Skarbowa czuwać, aby wszystek wyrobiony cukier rafinowany, jak i nierafinowany został wyważony i zapakowany, tudzież, aby wyrobów cukrowych nie wywożono z cukrowni bez dopełnienia przepisanych formalności, a w szczególności bez wiedzy skarbowej kontroli i zapłaty przypadającego podatku spożywczego.

Dalej obowiązkiem Stałej Kontroli Skarbowej jest nadzorowanie całego przebiegu fabrykacji cukru i czuwanie nad tem, aby przepisy skarbowe, odnoszące się do urządzenia i ruchu cukrowni, tudzież postępowania z wyrobami cukrowymi były ściśle przestrzegane. W szczególności winna Kontrola wglądać we wszystkie stadja wyrobu produktów cukrowych i przekonywać się, czy wpisy w księgach produkcyjnych i kontrolnych są zgodne z tem, co się faktycznie w fabryce dzieje.

Jakie czynności winna spełniać Kontrola Skarbowa w toku przerobu, wyrobu, ważenia (to ostatnie zawsze tylko w obecności Kontroli Skarbowej), magazynowania i wywozu produktów cukrowych wskazuje ustawa o opodatkowaniu cukru (na razie jeszcze rosyjska, względnie w b. zaborze austrjackim — austrjacka, zaś w b. zaborze pruskim — pruska).

Zresztą obowiązują Kontrolę postanowienia tymczasowego statutu organizacyjnego i regulaminu służbowego Straży skarbowej z r. 1918. Stała Kontrola winna mieć przy swych czynnościach służbowych wyłącznie tylko interes Skarbu Państwa na oku i czynić wszystko, czego ten interes wymaga, a zapobiegać wszystkiemu, coby temu interesowi mogło szkodzić.

Obowiązkiem każdego funkcjonarjusza skarbowego po objęciu służby w cukrowni jest zaznajomić się najdokładniej z miejscowymi stosunkami fabrycznymi, zwłaszcza z połączeniami fabryki na zewnątrz, a to przy pomocy protokółu oględzin cukrowni, który każdy funkcjonarjusz znać musi.

Celem skutecznego wykonywania kontroli obowiązani są funkcjonarjusze przydzieleni do stałego dozoru przyswoić sobie dokładną znajomość technicznego postępowania wyrobu cukru i w związku z nim przepisów odnoszących się do opodatkowania tegoż.

Stała Kontrola skarbowa winna czuwać nad tem, aby w cukrowni, tak w dzień, jak i w nocy, nie stało otworem więcej przejść, względnie bram prowadzących na zewnątrz, niż to w protokóle oględzin podano, tudzież, aby przejścia i bramy nieprzeznaczone do zwykłego użytku pozostawały pod urzędowem współzamknięciem i aby je otwierano tylko w obecności organów kontrolnych i tylko na czas koniecznej potrzeby. Klucze od przejść i bram, będących pod urzędowem współzamknięciem należy przechowywać w miejscu zupełnie pewnem, w sposób zabezpieczający od nadużyć.

O ile istnieje zewnętrzne ogrodzenie cukrowni, należy baczyć na to, aby nie było ono uszkodzone lub bez wiedzy władz skarbowych zmienione. W razie stwierdzenia takiego uszkodzenia lub zmiany należy wezwać przedsiębiorstwo cukrowni do natychmiastowej naprawy uszkodzenia, względnie przywrócenia zmiany do pierwotnego stanu. Okna i inne otwory wymagające urzędowego zabezpieczenia mają być należycie zabezpieczone.

Organa kontrolne mają zwracać uwagę na to, aby z cukrowni nie wywożono bez opodatkowania i wiedzy władz skarbowych cukru lub innych produktów, podlegających opodatkowaniu, bądź przy pomocy tajnych przejść lub innych komunikacji, bądź w jaki inny sposób, np. przy wywozie odpadków fabrykacji cukru i t. p.

Szczególnie ważnem zadaniem organów kontrolnych jest: zwracać uwagę, aby robotnicy fabryczni i inne osoby wychodzące z fabryki, nie zabierały ze sobą pokryjomu wyrobów cukrowych. W razie uzasadnionego podejrzenia dopuszczenia się takiego nadużycia, należy zarządzać przeszukanie osobiste, które przeprowadza personel fabryczny w obecności Kontroli. Kobiety mogą być tylko przez kobiety przeszukiwane.

Wyroby cukrowe, opuszczające fabrykę, powinny być zaopatrzone w świadectwa przewozowe, względnie w b. zaborze austrjackim w bolety odbytu, posyłki cukru napotkane bez takich dokumentów należy zatrzymać.

Kontrola skarbowa powinna porównać świadectwo przewozowe z wywożonym towarem i zapisać wagę netto wywożonego cukru, tudzież numer świadectwa.

W stosunku do przedsiębiorstwa i personelu fabrycznego winna Kontrola Skarbowa zachowywać w służbie takt i spokój, także i wówczas, gdy jej

przyjdzie podnieść zarzut popełnionego przekroczenia skarbowego.

Popełnionych przekroczeń skarbowych nie wolno bezwarunkowo zatajać lub z uczynionego w tym względzie spostrzeżenia nie czynić użytku.

O każdem wykrytem przekroczeniu należy donosić w przepisany sposób i bez najmniejszej zwłoki przełożonej władzy skarbowej.

Dozór Kontroli skarbowej nie może ograniczać się na samą tylko cukrownię, lecz powinien objąć i najbliższą okolicę tejże, w celu przekonania się, czy przepisy o transporcie cukru poza obrębem fabryki są ściśle przestrzegane.

Rozmyślne zaniedbywanie wykrywania defraudacji dochodów skarbowych w cukrowniach przez organa Stałej Kontroli, lub też rozmyślne zatajenie tego rodochodów skarbowych w cukrowniach przez organa Stałej Kontroli, lub też rozmyślne zatajenie tego rodzaju defraudacji przez te organa karane będzie jako niedochowanie wierności urzędowej, wydaleniem ze służby (§ 139 I. 1 lit. c, dd i § 142 L. 1 tymczasowego Statutu organizacyjnego i regulaminu służbowego straży skarbowej tudzież §§ 139 L. 1 i 2 Przepisów dla Straży Skarbowej z r. 1907), a nadto sprawa będzie oddana Sądowi karnemu celem pociągnięcia winnego do odpowiedzialności za przestępstwo z art. 639 ustawy karnej.

Inne przekroczenia niniejszej instrukcji podlegają ,jako ciężkie przestępstwa służbowe karom wymienionym w § 142 L. 2 powołanego statutu.

Co do zapasów cukru, pochodzących z kampanji 1920/21 i poprzednich aż do wyczerpania tychże obowiązują dotychczasowe przepisy bez zmiany t. zn. Kontrola Skarbowa obowiązana jest tak, jak dotychczas przedkładać Departamentowi Akcyz i Monopolów wykazy obrotu na przepisanych drukach, tudzież prowadzić pamiętnik wydanego cukru i przedkładać go miesięcznie po zamknięciu.

Warszawa, dnia 14 października 1921 roku.

Za Ministra Skarbu:

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr. Mikulecki.*

Monopol spirytusowy.

520.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 października 1921 roku

w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) Rada Ministrów zarządza, co następuje:

§ 1. Na kampanję 1921/22 i 1922/23, t. j. do 1 września 1923, zawiesza się moc obowiązującą:

a) wydanego dla b. zaboru austrjackiego rozporządzenia b. Komisji Rządzącej we Lwowie z dnia 15 lutego 1919 r. L./25 Pr. w sprawie produkcji, obrotu i zbytu spirytusu i spirytualjów,

b) wydanego dla obszaru b. generał-gubernatorstwa lubelskiego rozporządzenia naczelnego wodza armji z dn. 22 kwietnia 1916 r., dotyczącego zaprowadzenia monopolu spirytusowego (Dz. rozp. b. c. i k. zarządu wojskowego w Polsce Nr. 55),

c) obowiązującej na obszarze b. generał-gubernatorstwa warszawskiego oraz województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i powiatów: grodzieńskiego, wołkowyskiego i białowieskiego województwa białostockiego ustawy o trunkach z dnia 6 czerwca 1894 r. (ros. Zb. ust. i rozp. z 1895 r. Nr. 85 str. 621), ze zmianami, wprowadzonemi ustawą okowicianą b. generał-gubernatorstwa warszawskiego z dn. 10 października 1915 r. (Dz. rozp. generał-gubernatorstwa warszawskiego Nr. 5, poz. 13),

d) wydanego dla b. dzielnicy pruskiej rozporządzenia Naczelnej Rady Ludowej z dnia 26 marca 1919 r. (Tygodnik Urzędowy Nr. 3, poz. 13), o obłożeniu aresztem okowity z tem ograniczeniem, iż przywóz spirytusu i wyrobów zawierających spirytus z zagranicy i wywóz zagranicę jest nadal zasadniczo zakazany. Na wyjątki od tego zakazu zezwolić może Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a na obszarze b. dzielnicy pruskiej — Minister tej dzielnicy, na warunkach, określonych każdorazowo. Ministrowi Skarbu zastrzega się prawo dozoru i kontrolowania obrotu spirytusu wewnątrz kraju.

§ 2. Na obszarze b. zaboru austrjackiego zawiesza się aż do odwołania postanowienia §§ 2 b, 3, 4, 5, 6, 7 ustęp 1 §§ 8, 9 i 35 ust. 3 obowiązującej austrjackiej ustawy z dnia 20 czerwca 1888 r. (Dz. U. P. Nr. 95) o opodatkowaniu spirytusu, zmienionej częściowo cesarskiem rozporzadzeniem z dn. 17 lipca 1899 r. (Dz. U. P. Nr. 120 II).

§ 3. Na obszarze b. zaboru rosyjskiego zawiesza się aż do odwołania postanowienia artykułów: 108 ust. I a, c, d, e, art. 110 L 3 i 4 art. 309, 310, 311, 313, 315, 316, 317, 318, 348, 349, 351 do 355, 358, 359, 439—443, 445, 450, 451, 484/I, 487, 488, 509, 527 do 552, 554 obowiązującej ros. ustawy akcyzowej (Tom V Zbioru praw ros. według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912).

§ 4. Na obszarze b. dzielnicy pruskiej zawiesza się aż do odwołania postanowienia §§ 3, 4, 54, 55, 56, 57, 58 i 59 obowiązującej niemieckiej ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dn. 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 661).

§ 5. Ustawa z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 210) pozostaje w mocy.

§ 6. Ustanowiony w § 2 a austr. ustawy z dnia 20 czerwca 1888 r. (Dz. U. P. Nr. 95) o opodatkowaniu wódki, zmienionej cesarskiem rozporządzeniem z dn. 17 lipca 1899 r. (Dz. U. P. Nr. 120 II) dla b. zaboru austrjackiego podatek spożywczy (akcyzę) w kwocie 90 hal. wzgl. 1 kor. 10 hal., a podniesiony ces. rozporządzeniem z dn. 9 kwietnia 1917 r. (Dz. U. P. Nr. 157) na 3 kor. 80 hal., wzgl. 4 kor. od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu, dalej ustanowiony dla b. zaboru rosyjskiego w dodatku II do uwagi 1 do art. 112 ros. ustawy akcyzowej, a zmieniony na mocy ustawy z dnia 27 lipca 1914 r. rozporządzeniem ros. Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1914 r. (Zb. ust. i rozp. r. 1914 rozdział 1 poz. 2097)

podatek spożywczy (akcyzę) w kwocie 20 rb. od wiadra stustopniowego alkoholu, oraz podatek spożywczy w kwocie 14 rb. od wiadra stustopniowego alkoholu, wyrobionego z owocu i winogron, wreszcie ustanowiony w § 2 niem. ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 661) i w § 250 niem. ustawy z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Ust. Rzesz. Niem. str. 887) podatek spożywczy, względnie dodatek do niego, zmienia się w sposób następujący:

Podatek spożywczy (akcyza) od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu (jednego litra stustopniowego alkoholu), wyrobionego w gorzelniach rolniczych i gorzelniach przerabiających owoce, wynosi 2000 mk., a w gorzelniach przemysłowych 2100 mk.

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a na obszarze b. dzielnicy pruskiej Ministra tej dzielnicy, upoważnia się do zniżania lub zwalniania od podatku spożywczego spirytusu nieprzeznaczonego na cele konsumcyjne, względnie spirytusu i wyrobów wódczanych, przeznaczonych na eksport.

§ 7. Unormowany w punkcie 3 l dodatku II. do uwagi 1 do art. 112 ros. ustawy akcyzowej podatek spożywczy (akcyza) w kwocie 2 rb. od wiadra stustopniowego spirytusu i odpadków z destylacji spirytusu, sprzedawanych przez prywatne fabryki i składy fabrykom lakieru i politury, znosi się.

Również znosi się należytości kontrolne, pobierane za denaturację spirytusu, a unormowane w dodatku B. do § 2. II rozporządzenia wykonawczego b. austr. Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1899 r. (Dz. U. P. Nr. 130), wydanego do ustawy o opodatkowaniu wódki.

§ 8. Na obszar b. zaboru rosyjskiego i b. dzielnicy pruskiej rozciąga się moc obowiązującą § 1 wydanego dla b. zaboru austrjackiego cesarskiego rozporządzenia z dnia 30 czerwca 1915 r. (Dz. U. P. Nr. 186), wedle którego nie wolno tworzyć nowych gorzelni nierolniczych, tudzież samoistnych rafinerji spirytusu.

Minister Skarbu może w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, tudzież z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, zaś na obszarze b. dzielnicy pruskiej — Minister tej dzielnicy, zezwolić na wyjątki od tego zakazu, jeżeli tego wymagają stosunki produkcyjne i gospodarcze.

§ 9. Wszelkie grzywny, ustanowione dotychczas za naruszenie ustaw i rozporządzeń, obowiązujących co do opodatkowania spirytusu w poszczególnych dzielnicach Państwa, wymierzać należy w wysokości 10—50 ciokrotnej.

Kary pozbawienia wolności, oraz kompetencja władz, wymierzających kary, pozostają bez zmiany.

Postanowienia przejściowe.

§ 10. Zapasy spirytusu, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w fabrykach wódek i rozlewniach spirytusu, czy to w postaci czystej, czy w półfabrykatach lub gotowych wyrobach, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie: spirytus czysty po 500 mk. za litr stustopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 200 mk. za litr objętości tych wyrobów.

§ 11. Dodatkowemu opodatkowaniu wedle norm określonych w § 10 podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich przedsiębiorstwach sprzedaży takich wyrobów (hurtowniach, detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.), dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 5 litrów płynu, wreszcie te przesyłki wyrobów wódczanych, które wedle dokumentów przewozowych wysłano zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę.

§ 12. Przedsiębiorstwa i osoby, wymienione w § 10 i 11 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, na piśmie w dwóch egzemplarzach, a to w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych urzędów inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austrjackim i w b. dzielnicy pruskiej w równorzędnych urzędach skarbowych cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy posyłek, wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nadesłanych po tym terminie, są obowiązani zgłosić je w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu, względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowości i miejsca przechowania zapasów.

Przyjmujący zgłoszenia zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, oraz potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 13. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia zapasów spirytusu i wyrobów wódczanych nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Wynik zbadania oraz wysokość dodatkowego podatku będą wpisane w równem brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia. Urzędujący organ skarbowy pozostawi jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który będzie obowiązany uiścić dodatkowy podatek w najbliższej kasie skarbowej i donieść o tem właściwemu urzędowi skarbowemu I instancji; ten urząd przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku przełożonej władzy skarbowej II instancji.

§ 14. W razie zaniedbania obowiązku zgłoszenia zapasów spirytusu i wyrobów wódczanych celem dodatkowego opodatkowania, względnie w razie umyślnego ukrycia takich zapasów lub zgłoszenia ilości zmniejszonej więcej niż o 10% ilości stwierdzonej urzędownie, ulegną winni w myśl art. 1102 rosyjskiej ustawy akcyzowej, względnie § 80 austrjackiej ustawy z dnia 20 czerwca 1888 r., względnie § 115 niemieckiej ustawy z dnia 15 lipca 1909 r., karze grzywny do wysokości dziesięciokrotnej wysokości sumy dodatkowej opłaty akcyzowej, zatajonej lub narażonej na zatajenie.

§ 15. Kompetencja władz wymierzających kary pozostaje bez zmiany.

§ 16. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu, a na obszarze b. dzielnicy pruskiej Ministrowi tej dzielnicy, w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 17. Upoważnia się Ministra b. Dzielnicy Pruskiej do zmiany w porozumieniu z Ministrem Skarbu obowiązujących dotychczas przepisów wykonaw-

czych do ustawy niemieckiej z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 661) o opodatkowaniu spirytusu.

§ 18. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą sprzeczne z niem przepisy, dotyczące opodatkowania spirytusu.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 listopada 1921 r.

Prezydent Ministrów:
(—) *A. Ponikowski.*

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
(—) *Wybicki.*

(Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 86, z r. 1921, poz. 628).

Monopol tytoniowy.

521.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 października 1921 r.

o podwyższeniu podatku od tytoniu i od wyrobów tytoniowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. R. P. Nr. 41, poz. 248) postanawia się, co następuje:

I. Opodatkowanie tytoniu i cygar.

§ 1. Znosi się § 1, zdanie pierwsze ustępu trzeciego § 34, ustępy 2 i 3 § 37, ustęp pierwszy § 40, — ustawy niem. z dnia 15 lipca 1909 r. o opodatkowaniu tytoniu (Dz. Ust. Rz. Niem., str. 793) i ustawę niemiecką z dnia 12 czerwca 1916 r. o podwyższeniu opłat od tytoniu i o dodatku od wyrobów, podlegających ustawie o opodatkowaniu papierosów (Dz. Ust. Rz. Niem., str. 121).

§ 2. Ustanowiony w §§ 2 i 9 niem. ustawy z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Niem., str. 793) wartościowy dodatek celny od liści tytoniowych i cygar sprowadzanych z zagranicy w wysokości 40% wartości podnosi się do 100% wartości.

§ 3. Określony w § 11 niem. ustawy z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rz Niem., str. 793) podatek od tytoniu w kwocie 57 mk. od jednego centnara podwójnego, ustanawia się w kwocie 300 mk. od jednego kilograma, a określony w § 33 powołanej ustawy podatek od tytoniu według powierzchni w kwocie 5,7 fen. od 1 metra kwadratowego, ustanawia się w kwocie 30 mk.

§ 4. Określoną w § 10 powołanej ustawy z dnia 15 lipca 1909 r. karę pieniężną 150,000 mk. podwyższa się do 1,000,000 mk.

Określoną w § 45 tejże ustawy karę pieniężną od 30 do 3,000 mk. podwyższa się na 1,000 do 1,000,000 mk., wreszcie określoną w § 49 tej ustawy karę porządkową w kwocie 150 mk. podwyższa się na 5,000 mk.

§ 5. Zdanie pierwsze ustępu pierwszego § 48 i ustęp drugi § 55 oraz §§ 56, 57 powołanej ustawy z dnia 15 lipca 1909 r. uchyla się.

§ 6. Wszystkie zapasy liści tytoniowych i tytoniu, podlegające podatkowi według §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, a znajdujące się w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w posiadaniu lub w przechowaniu wytwórców, handlarzy i innych osób na obszarze b. dzielnicy pruskiej, których waga przekracza 1 kg., podlegają dodatkowemu opodatkowaniu.

Podatek dodatkowy wymierza się według §§ 2 i 3, po potrąceniu wykazanego uiszczonego już podatku. Podatek już wymierzony ale jeszcze nieuiszczony ma być stosownie sprostowany.

Zgłoszenie zapasu liści tytoniowych i tytoniu do dodatkowego opodatkowania ma uskutecznić ten, kto je posiada lub przechowuje je na rachunek drugiego w przeciągu 14 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Niezgłoszenie zapasów do dodatkowego opodatkowania w tym terminie będzie uważane za defraudację podatku i będzie karane według § 43 powołanej ustawy z dnia 15 lipca 1909 r., przyczem za podstawę do wymiaru kary pieniężnej przyjmuje się kwotę zagrożonego podatku. Dalsze postanowienia w tym kierunku określi rozporządzenie wykonawcze.

II. Opodatkowanie papierosów i tytoniu cienko krajanego.

§ 7. Określony w § 2 ustawy niem. z dnia 3-go czerwca 1906 r. (Dz. Ust. Rz. Niem., str. 631) podatek ustanawia się według następujących klas podatkowych:

1) od papierosów:

klasa a) w cenie do 400 mk. za 100 sztuk — podatek 200 mk.,

klasa b) w cenie ponad 400 mk. do 600 mk. za 100 sztuk — podatek 300 mk.;

klasa c) w cenie ponad 600 mk. do 900 mk. za 100 sztuk — podatek 450 mk.;

klasa d) w cenie ponad 900 mk. do 1,300 mk. za 100 sztuk — podatek 650 mk.;

klasa e) w cenie ponad 1,300 mk. do 1800 mk. za 100 sztuk — podatek 900 mk.;

klasa f) w cenie ponad 1,800 mk. za 100 sztuk — podatek 1,200 mk.;

2) od tytoniu krajanego na papierosy:

klasa a) w cenie do 3,000 mk. za 1 kg. podatek 1,500 mk.;

klasa b) w cenie ponad 3,000 mk. do 6,000 mk. za 1 kg. — podatek 3,200 mk.;

klasa c) w cenie ponad 6,000 mk. do 9,000 mk. za 1 kg. — podatek 4,900 mk.;

klasa d) w cenie ponad 9,000 mk. do 12,000 mk. za 1 kg. — podatek 6,600 mk.;

klasa e) w cenie ponad 12,000 mk. za 1 kg. podatek 8,200 mk.;

3) od bibułek papierosowych i tutek (gilz):
za 1,000 sztuk — podatek 10 mk.

§ 8. Określoną w ustępie drugim § 18 niem. ustawy z dn. 3 czerwca 1906 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 631) karę pieniężną w kwocie od 50 mk. do 150 mk. ustanawia się na 1,000 mk. do 1,000,000 mk.

§ 9. Określoną w ustępie pierwszym § 20 powołanej ustawy z dnia 3 czerwca 1906 r. karę pieniężną w kwocie od 1 mk. do 300 mk. ustanawia się na 500 mk. do 100.000 mk., a określoną w § 22 tejże ustawy przymusową karę pieniężną w kwocie do 500 mk. ustanawia się w kwocie do 500,000 marek.

§ 10. Określoną w § 26 powołanej ustawy z dnia 3 czerwca 1906 r. karę pieniężną w kwocie do 600 mk. ustanawia się w kwocie do 600,000 mk., a określone w §§ 28 i 29 tej ustawy kary pieniężne w kwocie do 150 mk. ustanawia się w kwocie do 50,000 mk.

§ 11. Znosi się §§ 31, 32, 33, 34 i 35 powołanej ustawy z dnia 3 czerwca 1906 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 631).

§ 12. Wytwórcy, handlarze i inne osoby mają swoje zapasy przedmiotów podlegających podatkowi według § 7, znajdujące się w ich posiadaniu lub przechowaniu w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgłosić w przeciągu 14 dni właściwemu urzędowi skarbowemu do dodatkowego opodatkowania, podając na opakowaniach uwidocznioną granicę cen drobnej sprzedaży wyrobów tytoniowych oraz ilości sztuk bibułek i tutek papierosowych. Zapasy papierosów do ilości 1000 sztuk, tytoniu do 500 gr. i tutek lub bibułek do 1000 sztuk pozostające w posiadaniu osób prywatnych nie podlegają zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu. Wyroby tytoniowe, które zostały wysłane z fabryk przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, a dopiero po wejściu w życie zostały doręczone odbiorcom, mają być zgłoszone w przeciągu dni 3 od odebrania. Dodatkowy podatek obliczy się według § 7, potrącając uiszczony poprzednio podatek. Niezgłoszenie zapasów do dodatkowego opodatkowania będzie uważane za defraudację podatku i karane według § 17 niem. ust. z dnia 3 czerwca 1906 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 631), przyczem za podstawę do wymiaru kary pieniężnej przyjmie się kwotę zagrożonego dodatkowego podatku. Dodatkowy podatek może być kredytowany bez zabezpieczenia na trzy miesiące.

§ 13. Pobieranie w międzyczasie przez Ministerstwo b. Dzielnicy Pruskiej z zastrzeżeniem dodatkowego zatwierdzenia w drodze ustawodawczej opłaty banderolowej od papierosów w kwocie 300 mk. od 1000 sztuk na podstawie rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 grudnia 1920 r. (Dz. Urz. M. b. Dz. Pr. Nr. 81, poz. 551) zatwierdza się dodatkowo.

§ 14. Upoważnia się Ministra b. Dzielnicy Pruskiej do zmiany w porozumieniu z Ministrem Skarbu obowiązujących dotychczas przepisów wykonawczych do ustawy niemieckiej z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 793) o opodatkowaniu tytoniu.

§ 15. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

Prezydent Ministrów:

(—) *Antoni Ponikowski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) *Wybicki.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 85 z dnia 29 października 1921 r., poz. 615).

Przepisy celne.

522.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 8 października 1921 r.

w przedmiocie podwyższenia dopłaty (agio) do cła.

Na mocy art. 14 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 51 poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość dopłaty (agio) do cła na towary, wyszczególnione w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 maja 1921 r. w przedmiocie podwyższenia dopłaty (agio) do cła na towary o charakterze zbytkownym (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 46 poz. 284) wynosić będzie aż do nowego zarządzenia 79.900% (mnożnik stawek celnych 800).

§ 2. Wysokość dopłaty (agio) do cła na inne towary, nieprzewidziane w § 1 niniejszego rozporządzenia, wynosić będzie aż do nowego zarządzenia 39.900% (mnożnik stawek celnych 400).

Postanowienie to nie dotyczy towarów, objętych rozporządzeniem Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 sierpnia 1921 r. w przedmiocie ulg celnych (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 70, poz. 471).

§ 3. Obowiązujące dotychczas wysokości agia 29.900% (mnożnik 300) na towary przewidziane w § 1 i 14.900% (mnożnik 150) na towary, przewidziane w § 2 niniejszego rozporządzenia, można przejściowo stosować do towarów:

a) co do których na podstawie listów przewozowych (frachtów lub konosamentów) będzie można wykazać, że zostały nadane do przewozu z przeznaczeniem dla odbiorców w polskim obszarze celnym najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień wejścia niniejszego rozporządzenia w życie,

b) zalegających w dniu wejścia niniejszego rozporządzenia w życie w celnych składach urzędowych, kolejowych oraz nieurzędowych.

Ulgi wskazane w punktach a) i b) tracą moc po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw R. P.,

uważając dzień następny po ogłoszeniu za pierwszy w tej rachubie.

Jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą:

1) rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 25 sierpnia 1921 r. w przedmiocie podwyższenia dopłaty (agio) do cła na towary o charakterze zbytkownym (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 75 poz. 518) i

2) rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 57, poz. 366).

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. (—) *Henryk Strasburger.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 29/X 1921 r., Nr. 85, poz. 617).

523.

OBWIESZCZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej

z dn. 8 października 1921 roku,

w przedmiocie uzupełnienia wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Na podstawie art. 10 p. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. Ust. R. P. Nr. 79, poz. 527) i w uzupełnieniu obwieszczeń Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Skarbu oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 23-go czerwca, 31 sierpnia i 13 września 1921 r. („Monitor Polski" Nr. 148, 200 i 212) i zgodnie z wnioskiem Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu ogłasza się, że przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej, począwszy od dnia siódmego po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia w „Monitorze Polskim", jest zabroniony wywóz:

Poz. tar. celnej.	Nazwa towaru
62 p. 3-a	Nasiona oddzielnie niewymienione choćby łuszczone.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *S. Przanowski.*

Minister Skarbu:

w z. (—) *B. Markowski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) *Dr. J. Trzciński.*

(„Monitor Polski" Nr. 244 z d. 26/X 1921 r.).

524.

PRZEPISY

o wpłacaniu zaliczeń na pokrycie opłat celnych.

§ 1.

W celu ułatwienia obrotów pieniężnych, zezwala się osobom stale sprowadzającym towary zagraniczne, wpłacać sumy tytułem zaliczeń na pokrycie opłat celnych i innych poborów dodatkowych (§ 4).

§ 2.

Wpłacający zaliczenia składa podanie do właściwego urzędu celnego dla otwarcia oddzielnego konta zaliczeniowego.

§ 3.

Z konta zaliczeniowego mogą być odpisywane wszelkie opłaty celne (wwozowe i wywozowe), opłaty dodatkowe (akcyzowe, monopolowe, manipulacyjne, składowe i t. p.), opłaty za delegowanie urzędników i dozorców celnych, kary wszelkiego rodzaju i t. p.

§ 4.

Zaliczenia mogą być wpłacane do specjalnych kas poborowych urzędów celnych lub tej kasy skarbowej, w której okręgu urząd celny się mieści.

§ 5.

Zaliczenia mogą być wpłacane gotowizną, biletami skarbowemi i płatnemi kuponami pożyczek państwowych.

Wpłaty na rachunek zaliczeń powinny być składane w sumach nie mniejszych, od 100.000 mk.

§ 6.

Zaliczenia składa się przy odpowiednich deklaracjach płatniczych (wzór Nr. 1) z podaniem w nich nazwiska wpłacającego i nazwy tego urzędu celnego, do dyspozycji którego dokonano wpłaty.

§ 7.

Na przyjęte zaliczenia specjalne kasy poborowe urzędów celnych wydają pokwitowania (wzór Nr. 9, do Rozporządzenia o postępowaniu celnem. Dz. Ust. R. P. Nr. 11 z 1921 r., p. 64), zaś kasy skarbowe na ogólnych zasadach, według wzoru Nr. 6 do Instrukcji dla kas skarbowych.

§ 8.

Kasy skarbowe, po przyjęciu wpłaty, zapisują ją jako depozyt właściwego urzędu celnego, z wyszczególnieniem przez kogo została wpłacona i przesyłają tego samego dnia zawiadomienie do urzędów celnych o wpłaceniu poszczególnych sum (§ 54 Instrukcji dla kas skarbowych).

§ 9.

Kwity, otrzymane z kasy skarbowej, strony składają w tym urzędzie celnym, na którego rachunek została wniesiona suma, dla zarachowania jej na odpowiednie konto zaliczeniowe.

Urząd celny po otrzymaniu z kasy skarbowej zawiadomienia, po sprawdzeniu go z kwitem, złożonym przez stronę, zapisuje wpłaconą sumę na właściwe konto zaliczeniowe.

§ 10.

Zaliczenia, wpłacane do specjalnych kas poborowych urzędów celnych mogą być składane tylko raz dziennie. Powtórna wpłata może nastąpić tylko w wypadkach wyjątkowych, za zgodą kierownika urzędu celnego.

§ 11.

Sumy, wpłacane, jako zaliczenia do specjalnych kas poborowych urzędów celnych, powinny być zapisane na przychód do księgi kasowej i wciągnięte do księgi zaliczeń (wzór Nr. 2), przyczem sumy, wniesione do kas skarbowych i zapisane tam na rachunek sum depozytowych, kasy poborowe urzędów celnych wciągają jedynie do księgi zaliczeń.

Sumy zaliczeń, zarówno wpłacone bezpośrednio do kas skarbowych, jako też przyjęte przez specjalne kasy poborowe urzędów celnych i odesłane do kas skarbowych — te ostatnie zarachowują do sum depozytowych urzędu na specjalnym w tym celu otwartym koncie (depozyty urzędu celnego w .... zaliczenia na pokrycie opłat celnych).

§ 12.

Dla prowadzenia rachunku każdego konta zaliczeniowego urząd celny prowadzi księgę zaliczeń (wzór Nr. 2).

W księdze zaliczeń w każdem koncie powinno być zapisane:

a) w przychodzie:

1) pozycja księgi kasowej specjalnej kasy poborowej urzędu celnego;

2) nazwa kasy skarbowej;

3) pozycja dziennika przychodu kasy skarbowej;

4) poszczególne sumy wpłaconych zaliczeń, podług każdej deklaracji płatniczej;

5) ogólna suma wpłaconych zaliczeń.

b) w rozchodzie:

1) Nr. dokumentu celnego, na podstawie którego należna opłata celna została odpisana;

2) poszczególne sumy opłat celnych, podlegające odpisaniu z konta zaliczeniowego, według każdego dokumentu oddzielnie;

3) ogólna suma odpisanych opłat celnych;

4) Nr. asygnacji obrotowej;

5) sumy zaliczeniowe, zwrócone stronie z wyszczególnieniem Nr. asygnacji, wystawionej przez urząd celny;

6) ogólna suma, odpisana z konta.

c) Pozostałość sum zaliczeniowych do dyspozycji właściciela konta.

Konta w księdze zaliczeń powinny być podsumowane w ostatnim dniu każdego miesiąca, pozostałość zaś zaliczeń ma być wyprowadzana po każdorazowem obciążaniu konta.

§ 13.

Właściciele kont zaliczeniowych mogą otrzymywać informacje na podstawie księgi zaliczeń, tylko co do stanu swoich kont zaliczeniowych.

§ 14.

Konto zaliczeniowe obciąża się opłatą celną, należną od właściciela konta, jedynie na podstawie odpowiedniej adnotacji jego na tym dokumencie celnym, na którym odnośne opłaty zostały wyrachowane.

Konto może być obciążone, o ile pozostałość jego nie jest mniejszą od należnej opłaty celnej.

Na dokumencie celnym urząd robi adnotację: „...... mk. (cyframi) odpisano z konta zaliczeniowego Nr. .... dnia ....".

§ 15.

Na podstawie powyższego dokumentu (§ 14) urząd celny zapisuje każdą odpisaną z księgi zaliczeń kwotę do oddzielnego „Rejestru opłat celnych, odpisanych z zaliczeń" i numer pozycji tego rejestru odnotowywa na tym dokumencie celnym.

W ostatnim dniu każdego miesiąca ogólna suma tego rejestru powinna być uzgodniona z ogólną miesięczną sumą odpisanych opłat celnych w odnośnych rubrykach księgi zaliczeń.

§ 16.

W ostatnim dniu każdego miesiąca urząd celny sporządza jedną asygnację obrotową na całą sumę powyżej w § 15 wskazaną z wyszczególnieniem na jakie paragrafy i pozycje budżetu suma ta ma być przerachowana i przesyła ją do odnośnej kasy skarbowej.

Kasa skarbowa odpisuje wskazaną w asygnacji sumę z ogólnej sumy wpływów depozytów na specjalnym koncie zaliczeń (§ 11).

W asygnacjach nie należy wskazywać pozycji dziennika przychodu kasy skarbowej, pod które poszczególne depozyty zostały zapisane (ostatni ustęp § 98 Instrukcji dla kas skarbowych).

§ 17.

Pozostałość sumy zaliczeniowej może być zwrócona właścicielowi konta na podstawie podania jego, złożonego w urzędzie celnym.

Urząd celny, po sprawdzeniu właściwego konta zarządza zwrot całkowitej pozostałości zaliczenia właścicielowi konta i przesyła asygnację na zwrot tej sumy do własnej kasy lub do właściwej kasy skarbowej.

§ 18.

Specjalne kasy poborowe urzędów celnych sporządzają miesięczne sprawozdania o obrotach sum zaliczeniowych, według załączonego wzoru Nr. 3.

Sprawozdania te przesyła się do kas skarbowych, celem uzgodnienia ogólnej wykazanej w nich sumy, poczem odsyła się do Izb Kontroli Państwa wraz z rejestrami wymienionemi w § 15 niniejszych przepisów. Odpisy tych sprawozdań i rejestrów powinny być sporządzane w dwuch egzemplarzach, z których jeden pozostaje w urzędzie celnym, a drugi powinien być odesłany bezpośredniej władzy.

§ 19.

Przepisy niniejsze, wydane w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli, uzyskują moc obowiązującą z dniem ogłoszenia na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Warszawa, dnia 19 października 1921 r.

Minister Skarbu:
(—) *Dr. Mikulecki.*

Wzór Nr. 2.

K S I Ę G A   Z A L I C Z E Ń

Nr. .... Konto zaliczeniowe ....
(nazwisko właściciela)

	Przychód							Rozchód													
														Zwroty zaliczeń							
Data	Pozycja księgi kasowej specjalnej kasy poborowej	Nazwa Kasy Skarbowej	Pozycja dziennika przychodu Kasy Skarbowej	Sumy poszczególne		Suma ogólna		Nr. dokumentu celnego	Poszczególne sumy opłat celnych podlegające odpisaniu z konta		Ogólna suma dzienna odpisanych opłat celnych		Nr. asygnacji obrotowej	Nr. asygnacji na zwrot zaliczenia	Suma		Ogólna suma odpisana z konta		Pozostałość		UWAGA
				Mp.	f.	Mp.	f.		Mp.	f.	Mp.	f.			Mp.	f.	Mp.	f.	Mp.	f	

Wzór Nr. 1.

DEKLARACJA PŁATNICZA

Do Specjalnej Kasy Poborowej Urzędu Celnego w ....

Załączam przy niniejszym .... mp. .... fen. i proszę o zarachowanie ich na konto zaliczeniowe otwarte na imię ....

	M. p.	fen.
W gotowiźnie		
....		
w biletach skarbowych		
....		
w płatnych kuponach		
....		
....		
Ogółem		

Podpis wpłacającego

dn. .... 19 r.

Zarachowano w Dzienniku Przychodu poz. .... i w księdze Zaliczeń na konto zaliczeniowe Nr. .... 19........ r. Podpis	Zapisano na przychód w Księdze Kasowej poz. .... 19.... .... r. Podpis ....

Wzór Nr. 3.

SPRAWOZDANIE

z przychodu, rozchodu i pozostałości sum zaliczeń na pokrycie opłat celnych

specjalnej kasy poborowej przy urzędzie celnym w ....

za .... miesiąc 19...... r.

Nr. porządkowy	Nr. konta i nazwisko właściciela konta	Pozostało z poprzedniego okresu budżetowego	Wpłynęło od początku okresu budżetowego do początku miesiąca sprawozdawczego	Wpłynęło w miesiącu sprawozdawczym	Razem w przychodzie wraz z pozostałością z okresu poprzedniego	Odpisano i zwrócono od początku okresu budżetowego do miesiąca sprawozdawczego	Odpisano i zwrócono w miesiącu sprawozdawczym	Razem w rozchodzie	Pozostało w końcu miesiąca sprawozdawczego	UWAGI

525.

OKÓLNIK L. 20412/DC II/21.

Do wszystkich urzędów celnych.

Z otrzymanych przez Departament Ceł sprawozdań wynika, że niektórzy z kierowników urzędów celnych nie uświadamiają sobie dostatecznie wyznaczonej im w urzędzie roli, poświęcają bowiem całkowicie godziny urzędowania pracy kancelaryjnej, zaniedbując dokonywania kontroli czynności podwładnych im urzędników celnych, a zwłaszcza sprawdzania prawidłowości dokonanych przez tych ostatnich odpraw towarów.

Wobec powyższego Departament Ceł, wskazując na końcowy ustęp art. 30 rozporządzenia o taryfię celnej (Dz. Ust. Nr. 11 z 1921 r., poz. 64), surowo poleca kierownikom urzędów oraz ich zastępcom, aby jaknajczęściej sprawdzali prawidłowość odpraw dokonanych przez urzędników celnych, przyczem sprawdzanie winno być uskuteczniane niezwłocznie po pisemnem stwierdzeniu przez rewidującego urzędnika wyniku rewizji w deklaracji, albo też po uiszczeniu przez stronę należności celnych.

O uskutecznieniu sprawdzenia odprawy i wyniku tegoż należy umieszczać adnotację na deklaracji, o wszelkich zaś stwierdzonych nieprawidłowościach odprawy donosić przełożonej władzy.

Wykonywanie prac kancelaryjnych, pisemnych i manipulacyjnych ma być powierzone urzędnikom podwładnym.

Warszawa, dnia 27 października 1921 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Chutkowski.*

Zastępca Dyrektora Departamentu.

526.

OKÓLNIK L. 19306/DC/II/21.

Do wszystkich Urzędów Celnych w sprawie nadania Bankowi Centralnemu praw banku dewizowego.

W uzupełnieniu Instrukcji z dnia 9 marca 1921 r., dla urzędów celnych w sprawie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 10—10, poz. 136) Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Bank Centralny, Towarzystwo Akcyjne w Poznaniu, posiada prawa banku dewizowego w myśl art. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 18, poz. 104 z r. 1921).

Warszawa, dnia 21 października 1921 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Chutkowski.*

Zastępca Dyrektora Departamentu.

527.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu po porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu podaje do wiadomości, że zakaz przywozu artykułów, umieszczonych w obwieszczeniu z dn. 24/VIII 1921 r. („Monitor Polski" nr. 201 z dn. 5.IX 1921 r.), nie powinien być stosowany do tych towarów, które w „Monitorze Polskim" nr. 107 i 154 z r. 1920 nie były wymienione i nadane były do przewozu bezpośrednio do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej, przed ogłoszeniem obwieszczenia z dn. 24/VIII 1921 r., t. j., najpóźniej do dn. 4 września 1921 r. włącznie, lub zalegały w kraju na składach celnych urzędowych, kolejowych i pozaurzędowych w dniu 5 września 1921 r.

Towary takie mogą urzędy celne wpuszczać do kraju i poddawać odprawie celnej bez specjalnego pozwolenia Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu.

Zarządzenie to nie może jednak w żadnym razie stosowane być do towarów, wyszczególnionych w „Monitorze Polskim" Nr. 107 i 154, zalegających na składach z powodu braku pozwoleń na przywóz.

(„Monitor Polski" Nr. 240 — 1921 r.).

Pożyczki państwowe.

528.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Urząd Pożyczek Państwowych podaje do wiadomości, że wymiana świadectw tymczasowych pożyczek Odrodzenia na obligacje w Oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej została wznowiona i będzie odbywać się do dnia 31 grudnia r. b. włącznie.

(„Monitor Polski" Nr. 245 — 1921 r.).

Sprawy budżetowe.

529.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 września 1921 roku,

w przedmiocie utworzenia Komisji Oszczędnościowej.

Na podstawie art. 18 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. Pr. 1918 r. Nr. 1, poz. 1) Rada Ministrów zarządza, co następuje:

§ 1.

Przy Ministerstwie Skarbu ustanawia się Komisję Oszczędnościową, Ministrowi Skarbu podległą.

§ 2.

Komisa Oszczędnościowa:

a) przedkłada wnioski dyktowane potrzebą oszczędności;

b) opinjuje ze stanowiska finansowo-gospodarczego udzielone jej przez Prezydjum Rady Ministrów projekty organizacji i reorganizacji władz oraz urzędów państwowych;

c) udziela opinji w sprawach utworzenia, zwiększenia, obniżenia lub zwinięcia etatów władz i urzędów państwowych;

d) opinjuje wnioski Ministerstw w przedmiocie użycia kredytów, ustalonych w budżecie w kwotach ryczałtowych, nie opartych na szczegółowym planie ich zużycia;

e) opracowuje przy udziale posłów wyznaczonych przez sejmową komisję skarbowo-budżetową i wojskową, aż do czasu uchwalenia przez Sejm szczegółowego normalnego budżetu Ministerstwa Spraw Wojskowych, każdocześnie kredyty wojskowe w formie perjodycznych preliminarzy.

Zrealizowanie kredytów ryczałtowych (przewidzianych w punkcie d) całkowicie lub częściowo wymaga uprzedniej zgody komisji oszczędnościowej.

§ 3.

W skład Komisji Oszczędnościowej wchodzą:

a) prezes, mianowany przez Naczelnika Państwa na wniosek Ministra Skarbu,

b) zastępca prezesa, mianowany przez Ministra Skarbu,

c) delegat, wyznaczony przez Prezydenta Ministrów,

d) dyrektor departamentu budżetowego Ministerstwa Skarbu lub jego zastępca,

e) delegat Prokuratorji Generalnej,

f) delegat Najwyższej Izby Kontroli, zależnie od wniosku Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

§ 4.

Tok urzędowania i regulamin obrad ustali Minister Skarbu w porozumieniu z Prezydjum Rady Ministrów.

§ 5.

Personel biurowy przydzieli Komisji Oszczędnościowej Minister Skarbu, ewentualnie, za zgodą odnośnych Ministrów, z pośród urzędników tych Ministerstw.

§ 6.

Komisji Oszczędnościowej przekazuje się do załatwienia wnioski przedkładane Prezydjum Rady Ministrów przez wojewódzkie komisje oszczędnościowe w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 1921 r. („Monitor Polski" Nr. 66).

§ 7.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
w z. (—) *Stęsłowicz.*

Minister Skarbu:
w z. (—) *B. Markowski.*

(„Monitor Polski" Nr. 245 z d. 27/X — 1921 r.).

Sprawy walutowe.

530.

USTAWA

z dnia 4 października 1921 roku

w przedmiocie obciążeń hipotecznych w walucie zagranicznej polskich statków handlowych morskich.

Art. 1. W celu zapoczątkowania i spotęgowania rozwoju ojczystej marynarki handlowej, jakoteż w celu ułatwienia obywatelom polskim nabywania statków handlowych morskich upoważnia się Rząd do udzielania osobom fizycznym i prawnym zezwolenia na obciążenie hipoteczne należących do nich polskich statków handlowych morskich w walucie zagranicznej.

Art. 2. Zobowiązania te mogą być zaciągane na przeciąg czasu nie dłuższy niż lat 15.

Art. 3. Zezwolenia udziela Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wojskowych.

Art. 4. Zobowiązania, zaciągnięte na mocy niniejszej ustawy w walucie zagranicznej, jakoteż ich wszystkie przynależytości nie podlegają przymusowemu przerachowaniu na obecną lub przyszłą walutę polską.

Art. 5. W wypadkach, powodujących utratę praw polskiego statku handlowego morskiego, zobowiązania hipoteczne w walucie zagranicznej winny być pokryte przez właścicieli statku niezwłocznie, o czem przy zaciągnięciu zobowiązania wnieść należy odpowiednie zastrzeżenie w księdze rejestru polskich statków morskich.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych oraz z Ministrem Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia; jednocześnie tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z jej postanowieniami.

Marszałek:

(—) *Trampczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. (—) *Henryk Strasburger.*

Minister Spraw Wojskowych:

(—) *Sosnkowski.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ustaw R. P. Nr. 81 z r. 1921, poz. 594).

531.

Z POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa zwraca uwagę wszystkich posiadaczy banknotów I Emisji na białym i różowym papierze, które obecnie wycofują się z obiegu, że mogą codziennie w godzinach kasowych wymieniać każdą ich ilość na bilety II Emisji w P. K. K. P. w Warszawie i we wszystkich jej Oddziałach prowincjonalnych.

(„Monitor Polski" Nr. 248 — 1921 r.).

532.

Kursy walut zagranicznych.

za miesiąc maj — 1921 r.

Waluty / Dni	2 poniedziałek	4 środa	6 piątek	7 sobota	9 poniedziałek	10 wtorek
Dolary Stanów Zjedn.	837—812	842—817	842—817	849—824	855—830	865—840
Franki franc.	65—63	68—65	68—65	68.50—71	72	74—72
„ szwajcarskie	—	—	—	—	—	—
Funty szterlingi	—	—	—	—	—	—
Marki niemieckie	—	—	—	—	13.40—13	—

Waluty / Dni	11 środa	12 czwartek	13 piątek	17 wtorek	19 czwartek	20 piątek
Dolary Stanów Zjedn.	846—820	850—820	850—826	870—845	912—885	912—885
Franki francuskie	72.50—70	—	72	—	78.75—77	—
Franki szwajcarskie	—	—	—	—	152	—
Funty szterlingi	—	—	—	—	—	—
Marki niemieckie	13.30	—	13.95	15.70—15	15.95—15.75	15.50—15.45

Waluty / Dni	21 sobota	24 wtorek	25 środa	27 piątek	28 sobota	30 poniedziałek	31 wtorek
Dolary St. Zjedn.	915—885	985—955	1025—985	1018—970	995—960	997—960	1017—975
Franki francuskie	—	87—84	—	—	—	—	—
Franki szwajcarskie	—	—	—	—	—	—	—
Funty szterlingi	—	—	4125—4000	—	—	—	—
Marki niemieckie	—	—	—	16.60	16.25	16.27	—

Pożyczka premjowa.

533.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwa Skarbu komunikuje, że od dnia 29-go października r. b. losowanie 4% Premjowej Pożyczki Państwowej odbywać się będzie w lokalu przy ulicy Długiej Nr. 42, II piętro, pokój Nr. 8, w soboty o godzinie 1 pp.

(„Monitor Polski" Nr. 246 — 1921 r.).

Prawo ubezpieczeniowe.

534.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 października 1921 r.

o utworzeniu Państwowej Rady Ubezpieczeniowej przy Urzędzie Nadzoru nad zakładami ubezpieczeń.

Na podstawie art. 25 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. Pr. Nr. 1, poz. 1) i w wykonaniu art. 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 czerwca 1920 r. o organizacji nadzoru nad zakładami ubezpieczeń (Dz. Ust. R. P. Nr. 85, poz. 565), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przy Urzędzie Nadzoru nad zakładami ubezpieczeń tworzy się Państwową Radę Ubezpieczeniową, jako organ doradczy.

§ 2.

Da zadań Państwowej Rady Ubezpieczeniowej należy wydawanie opinji w sprawach dotyczących:

1) określania warunków powstawania zakładów ubezpieczeń;

2) określania podstaw matematycznych w zakładach ubezpieczeń na życie;

3) ustalania wzorowych statutów i warunków polisowych;

4) opracowania projektów prawa o umowie ubezpieczenia;

5) opracowania wzorow rocznych sprawozdań, bilansów, wykazów statystycznych i t. d.

Pozatem do obowiązków rady ubezpieczeniowej należy rozpatrywanie wszelkich spraw ubezp. ogólnej i zasadniczej natury, które urząd nadzoru przedstawi jej do opinji. Radzie ubezpieczeniowej służy również prawo inicjatywy w sprawach ogólno-ubezpieczeniowych.

§ 3.

W skład Rady Ubezpieczeniowej wchodzą:

a) dyrektor Urzędu nadzoru nad zakładami ubezpieczeń, jako przewodniczący,

b) wicedyrektor Urzędu nadzoru nad zakładami ubezpieczeń, jako zastępca przewodniczącego,

c) jako członkowie delegaci:
Ministerstwa Skarbu,
Ministerstwa Przemysłu i Handlu,
Ministerstwa Sprawiedliwości, —
po jednym od każdego Ministerstwa;
dwóch delegatów Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych,
oraz sześć osób, powolanych przez Ministra Skarbu z pośród rzeczoznawców ubezpieczeniowych na przeciąg lat trzech na przedstawienie dyrektora urzędu nadzoru.

Członkowie Rady Ubezpieczeniowej pełnią swe obowiązki honorowo, przysługuje im jedynie prawo do zwrotu rzeczywistych kosztów podróży.

§ 4.

W posiedzeniach Rady Ubezpieczeniowej mogą uczestniczyć i inne osoby zaproszone przez przewodniczącego, ewentualnie na wniosek rady ubezpieczeniowej, dla udzielania wyjaśnień, opinji i t. d. Osoby te w głosowaniach Rady udziału nie biorą.

§ 5.

Posiedzenia Rady Ubezpieczeniowej zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby. Posiedzenie jest prawomocne przy obecności co przynajmniej 6-ciu członków.

§ 6.

Opuszczenie przez członka Rady Ubezpieczeniowej 3 z kolei posiedzeń uważane będzie za zrzeczenie się godności członka i Minister Skarbu na wniosek przewodniczącego rady zamianuje na jego miejsce inną osobę.

§ 7.

Opinje Rady Ubezpieczeniowej zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Przewodniczący Rady obowiązany jest jednakże na żądanie mniejszości podać jej zdanie do wiadomości Ministra Skarbu.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

„Monitor Polski" Nr. 256 z d. 10/XI. — 1921 r.).

535.

OKÓLNIK Nr. 16.

W sprawie nadzoru szczegółowego nad zakładami ubezpieczeń w Małopolsce.

Urząd Nadzoru nad Zakładami Ubezpieczeń (Warszawa, Leszno 5) komunikuje, że stosownie do porozumienia Ministerstwa Skarbu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych objął wszelkie kompetencje przysługujące dotąd krajowej władzy politycznej (b. Namiestnictwo). Urząd wykonywać będzie odtąd bezpośrednio lub za pośrednictwem upoważnionych przez siebie organów, nadzór szczegółowy nad zakładami ubezpieczeń, sprawowany dotychczas przez Namiestnictwo, wzgl. Komisarzy rządowych, wyznaczonych przez Namiestnictwo za zgodą Ministerstwa Skarbu (Urząd Nadzoru nad Zakładami Ubezpieczeń).

Komisarze Rządowi przestają pełnić swe czynności z dniem 31 października b. r.

Wobec powyższego zakłady ubezpieczeń mają odtąd komunikować się bezpośrednio z Urzędem i tam kierować wszelkie wykazy, sprawozdania i t. d. jakie dotąd przedkładały Namiestnictwu, wzgl. Komisarzem rządowym.

Warszawa, dnia 24 października 1921 roku.

Dyrektor Urzędu:
w z. (—) *Gruber.*

Sprawy spółdzielcze.

536.

KOMUNIKAT

w sprawie podwyższenia opłaty za ogłoszenia rejestrowe.

Administracja „Dz. Urzęd. Min. Skarbu" zawiadamia Sądy Okręgowe i Powiatowe, że z powodu znacznego wzrostu od 15 października b. r., kosztów druku, opłata za ogłoszenia rejestrowe pobierana przez Sądy ryczałtowo podwyższona będzie od 1 listopada b. r., następująco:

1) z 1.000 mk. do 1.500 mk., za ogłoszenia zawierające:

a) pierwszy wpis;

b) założenie oddziału;

c) zmiana więcej, ninż trzech artykułów statutu;

2) z 500 mk. do 750 mk., za każde inne ogłoszenie rejestrowe.

OGŁOSZENIA.

OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI.

Obwieszczenie.

W naszym rejestrze Spółdzielni pod nr. 12 zapisano: Dotychczasową nazwę spółki Molkereigenossenschaft Neu Waldau eingetragene Genossenschaft mit unbeschraenkter Haftpflicht in Neu Waldau zmieniono na nazwę polską, która brzmi:

Mleczarnia Spółkowa Nowe Waldowo, zapisana spółka z nieograniczoną odpowiedzialnością w Nowym Waldowie.

Sępólno, dnia 25 czerwca 1921.

Sąd Powiatowy.

Obwieszczenie.

W naszym rejestrze Spółdzielni pod nr. 9 zapisano Dotychczasową nazwę spółki Gross Wiśniewker Spar & Darlehnskassenverein e. G. m. w. H. zmieniono na nazwę polską, która brzmi: Spar & Darlehnskassenverein Duża Wiśniewa. Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Dużej Wisniewie.

Sępólno, dnia 15 lipca 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Obwieszczenie.

W rejestrze spółdzielni tutejszego sądu pod Nr. 6 zapisano: Dotychczasowa nazwa spółki Brennereigenossenschaft Waldau E. G. m. b. H. zmieniono na nazwę polską, która brzmi: Gorzelnia Spółkowa, zapisana spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Sępólno, dnia 6 czerwca 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Obwieszczenie.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano pod Nr. 11 odnośnie do Molkereigenossenschaft Kamień. Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Kamieniu (Pomorze) treść następującą: — Właściciel realności Paweł Cychowski w Małej Cerkwicy wystąpił z zarządu, a w miejsce jego wybrano do zarządu p. Bernarda Brackiego, właściciela realności z Płocieza.

Obwieszczenie.

W naszym rejestrze spółdzielni pod Nr. 11 zapisano: Dotychczasową nazwą spółdzielni Molkereingenossenschaft Kamień Wpr. E. G. m. n. H. zmieniono na nazwę polską, która brzmi Molkerei-Genossenschaft Kamień Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Kamieniu (Pomorze).

Sępólno, dnia 15 lipca 1921 r.

Sąd powiatowy.

Obwieszczenie.

W tutej. rejestrze spółdzielczym zapisano pod poz. 4 przy firmie Molkereigenossenschaft Spółki zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Kcyniu, że w miejsce E. Wiesego wybrano członkiem zarządu Wincentego Kawczyńskiego w Włodzimierzewie.

Kcynia, dnia 14 lipca 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Obwieszczenie.

W tut. rejestrze spółdzielczym pod Nr. 16 przy firmie Deutscher Spar und Darlehnskassenverein spółce zarejestrowanej z nieograniczoną odpowiedzialnością w Firmie zapisano, że w miejsce ustępujących członków zarządu Jakóba Berga, Henryka Wegnera, Wilhelma Blöde i Jana Schmidta wybrano nowymi członkami zarządu Ernsta Michstaedta, Adama Steitzera, Daniela Hirschbeina z Lankowic.

Kcynia, dnia 14 lipca 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Do naszego rejestru spółdzielni wpisano przy Nr. 1 „Bank Ludowy, spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością“ w Czersku, że statut zmieniono dnia 13 VI 1921 r. Wstępne wynosi 50 marek, udział 2000 mk., roczna wpłata przynajmniej 50 mk. Pożyczek udziela się tylko wspólnikom. Organem ogłoszenia jest Monitor Polski.

Czersk, dnia 18 lipca 1921 r.

Sąd powiatowy.

Do Rejestru Współdzielni zapisane zostało dnia 9 lipca 1921 roku.

Pod Nr. 1-szym Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Przyszłość“. w Godlewie-Miernikach, gm. Szulborze-Koty pow. Ostrowskiego. Odpowiedzialność udziałami. Zaspokojenie materjalnych i kulturalnych potrzeb swoich członków. Wysokość udziału 500 mk. wypłata 200 mk. reszta wciągu 2-ch lat. Zarząd: Antoni Przezdziecki, Jan Łuniewski i Jan Dąbrowski. Zastępca Adolf Godlewski b) Gazeta „Zorza“ d) Zarząd z 3-ch osób, f) zastępca 1.

Pod Nr. 2-im Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Jedność“ w Dąbrówce. Odpowiedzialność udziałami. Zaspokojenie materjalnych i kulturalnych potrzeb swoich członków. Wysokość udziału 500 mk. wpłata 100 mk. reszta wciągu 2-ch lat. Zarząd: Ks. Franciszek Myśliński, Apolinary Kisiel i Józef Kurpiewski zastępca. Adam Podeszwa; b) Gazeta Świąteczna, d) Zarząd z 3 osób, f) zastępca 1.

Pod Nr. 3-im Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Jedność“ w Szulborzu-Kotach pow. Ostrowskiego. Odpowiedzialność udziałami. Zaspokojenie materjalnych i kulturalnych potrzeb swoich członków. Wysokość udziału 500 mk., wpłata 250 mk., reszta wciągu 2-ch lat. Zarząd: Jan Sankowski, Ignacy Dłuski i Stanisław Zakrzewski. Zastępca: Edward Zawistowski; b) Gazeta Łomżyńska, d) Zarząd z 3 osób, f) Zastępca jeden.

Dnia 13 lipca 1921 r.

Pod Nr. 4 Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Łomży. Odpowiedzialność dziesięciokrotnymi udziałami. Produkcja kupno i sprzedaż przedmiotów i artykułów potrzebnych w gospodarstwie rolnem oraz kupno, przeróbka i sprzedaż płodów rolniczych. Udział 1000 mk. płatny przy wstąpieniu. Zarząd: Wacław Lniski, Teodor Kuźnicki i Władysław Matyszczyk, b) czasopismo współdzielni Rolniczych; d) Zarząd 3 osób podpisy dwa, e) Zatwierdzenia Rady Nadzorczej wymagają uchwały zarządu w sprawach: 1) nabywania, zbywania lub obciążania nieruchomości, 2) otwierania oddziałów i zakładów wytwórczych, 3) lokowanie wolnych od obrotu funduszów; 4) zaciąganie pożyczek, 5) przyjmowania i zwalniania pracowników spółdzielni i wysokości ich wynagrodzenia.

Dnia 19 lipca 1921 r.

Pod Nr. 5-m Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Jedność“ w Miastkowie. Odpowiedzialność udziałami. Zaspokojenie materjalnych i kulturalnych potrzeb swoich członków. Wysokość udziału 100 mk., wpłata 100 mk. Zarząd: Ks. Janowicz, Piotr Sadowski i Walerjan Tarnacki. Zastępca: Marjan Ustaszewski; b) Gazeta Łomżyńska, d) Zarząd z 3 osób, f) zastępca jeden.

Sąd Okręgowy w Łomży

Do rejestru spółdzielni wpisano;

1) Przy Nr. 6 Nessauer Spar und Darlehenskassenverein, Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Koziborze: w miejsce ustępującego Edwarda Moede wybrano do zarządu nauczyciela Roberta Pohla z Wielkiej Nieszawki;

2) Przy Nr. 10. Molkerei Schoensee, Eingetragene Genossenschaft mit beschrankter Haftpflicht w Kowalewie: Firma brzmi teraz Mleczarnia Kowalewo, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością. W miejsce dotychczasowych członków zarządu Kazimierza Cichockiego, Wiktora Kaufmanna i Michała Kentzera wybrano do zarządu Christiana Fritza z Chełmonia, Romana Kentzera z Gapy i Gustawa Kaestingschaefera z Kowalewa;

3) Przy Nr. 20. Molkerei Gr. Boesendorf, Eingetragene Genossenschaft mit unbeschraenkter Haftplicht w Wielkiej Złej Wsi: Firma brzmi teraz Mleczarnia Wielka Zła Wieś, Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością;

4) Przy Nr. 35. Lubener Spar-und Darlehenskassenverein Eingetragene Genossenschaft mit unbeschraenkter Haftplicht w Łubiance. Firma brzmi teraz: Łubiankaer Spar- und Darlehenskassenverein, Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością.

Toruń, dnia 18 lipca 1921 r. Sąd Powiatowy.

Wpis do Rejestru Handlowego Firmy Spółdzielczej.

1) Firma i siedziba spółdzielni „Spółdzielnia kolejowców spożywców z ograniczoną odpowiedzialnością w Ławocznem".

2) Przedmiot przedsiębiorstwa i ograniczenia co do zawierania umów z niecztonkami: organizowanie wymiany i produkcji w myśl gospodarczych interesów spożywczych oraz podniesienie poziomu kulturalnego swych członków; a) zakłada i prowadzi wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa służące do rozdzielania .dóbr materjalnych, b) organizuje i prowadzi instytucje kulturalne i oświatowe, c) prowadzi operacje wkładkowo-oszczędnościowe i ubezpieczeniowe.

3) Czas trwania nieograniczony:

4) Rodzaj i zakres odpowiedzialności członków podwójną wysokością zadeklarowanegu udziału;

5) Wysokość udziału wpłat na udział i czas ich dokonywania: 500 mk. i winien być wpłacony gotówką nie później jak w ciągu roku, przyczem 25% zadeklarowanego udziału winien członek wpłacić gotówką przy przystąpieniu do spółdzielni.

6) Liczba członków zarządu, tudzież ograniczenia uprawnień zarządu (art. 35) i postanowienie o zastępcach (art. 38) najmniej 3.

7) Podpis firmy: pod firmą umieszczą swe podpisy conajmniej dwaj członkowie zarządu.

8) Imiona i nazwiska członków pierwszego zarządu: 1) Tadeusz Szotarski, 2) Kazimierz Niemczewski i 3) Władysław Masztalisz wszyscy kolejowcy w Ławocznem.

9) Rok obrachunkowy (jeżeli się różni od roku kalendarzowego) rok kalendarzowy.

10) Pismo przeznaczone dla ogłoszenia „Kolejarz spółdzielca" organ Centralnego Związku spółdzielni Pracowników kolejowych.

11) Przepisy o likwidacji (art. 79 i 80).

12) Dzień wpisu 18 lipca 1921.

Stryj, dnia 21 maja 1921.

Sąd Okręgowy j. handl. O. IV.

Wpisano do rejestru spółdzielni dnia 22 sierpnia 1921 r.

Siedziba spółdzielni: Iłownica.

Brzmienie firmy: Spółka osadnicza, spółdzielnia zarejestrowana z nieograniczoną poręką w Iłownicy.

Przedmiot przedsiębiorstwa: tworzenie samodzielnych gospodarstw rolnych, zapobieganie nędzy mieszkaniowej swoich członków i dopomaganie im do uzyskania własnego domu i gospodarstwa.

Udział wynosi 1000 mk., z czego winien członek uiścić przy wstąpieniu najmniej 200 mk., reszta może być spłacona w miesięcznych ratach po 200 mk.

Zarząd składa się z: 1. przewodniczącego, 2. zastępcy przewodniczącego, 3. kasjera, 4. sekretarza, 5. dwuch dalszych członków.

Członkowie zarządu są: Jan Farana, rolnik w Iłownicy Nr. 10, jako przewodniczący, Boda Jan, rolnik w Iłownicy Nr. 114, jako zastępca przewodniczącego, Zbijowski Józef, rolnik w Iłownicy Nr. 90, jako kasjer, Brożek Paweł, rolnik w Iłownicy Nr. 4, jako sekretarz, Malchar Józef, rolnik w Iłownicy Nr. 40 jako członek zarządu.

Podpis firmy: Każdy dokument Zarządu dla uzyskania ważności podpisany być musi przez przewodniczącego względnie jego zastępcę i jednego członka Zarządu obok pełnej nazwy firmy.

Ogłoszenia spółdzielni będą ogłaszane w Głosie Ludu Śląskiego. Likwidacji dokonują trzej likwidatorowie, wybrani przez ostatnie Walne Zgromadzenie, z których jeden musi być członkiem Zarządu ostatniego.

Cieszyn, dnia 22 sierpnia 1921 r.

Sąd Okręgowy jako handlowy. Oddz. IV.

Obwieszczenie.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Częstochowie wniesiono dnia 30 kwietnia 1921 r.

Pod Nr. 2. Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Jedność" w Kowalach, gm. Praszka. Członkowie odpowiadają do wysokości udziałów. Zaspakajanie wspólnymi siłami materjalnych i kulturalnych potrzeb członków Stow. Udział wynosi 500 czego 25 mk. płatne przy przystąpieniu do Stow., a reszta w ciągu dwu lat. Zarząd stanowią: Roch Soberka, Roch Gryszka i Jan Noga; zastępca Antoni Noga. a) czas trwania spółdzielni nieograniczony. b) pismo, wyznaczone przez Radę Spółdzielczą. d) zarząd składa się z trzech członków, działających kolegjalnie. g) Likwidację przeprowadzi 3 likwidatorów w sposób określony przez zebranie członków.

Częstochowa, dnia 25 sierpnia 1921 r.

Obwieszczenie.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Częstochowie wniesiono dnia 24 sierpnia 1921 r.

Pod Nr. 4. Hurtownia Spółdzielcza branży tytuniowej w Częstochowie z siedzibą w Częstochowie. Spólnicy odpowiadają do podwójnej wysokości swoich udziałów. Celem spółki jest zaopatrywanie swoich członków zarówno w krajowe jak i zagraniczne wyroby po cenach nominalnych. Wysokość udziału wynosi 5000 mk., płatny w ciągu 7 dni od chwili doręczenia zawiadomienia o przyjęciu członka w poczet członków spółdzielni Zarząd stanowią: Dawid Szleryngier, Częstochowa, P. Marji 33 i Henryk Goldman, Częstochowa, P. Marji 12; a) czas trwania spółki nieograniczony, b) ogłoszenia umieszczane będą w Kurjerze Częstochowskim, c) rok obrachunkowy liczy się od 1 stycznia do 31 grudnia tegoż roku, d) liczba członków zarządu dwóch, działających łącznie, g) likwidację przeprowadza trzech likwidatorów wybranych przez Walne Zebranie w sposób przezeń określony.

Częstochowa, dnia 25 sierpnia 1921 r.

Sędzia Rejestrowy.

Obwieszczenie.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Częstochowie wniesiono dnia 13 czerwca 1921 r.

Pod Nr. 3. Spółdzielcze II-gie zrzeszenie kupców branży tabacznej „Solidarność" w Częstochowie z odpowiedzialnością członków do wysokości udziałów. Celem zrzeszenia jest zaopatrywanie swych członków w towar z pierwszej ręki z pominięciem pośrednictwa hurtowników. Wysokość udziału wynosi 3000 mk., płatne przy wstąpieniu do zrzeszenia. Zarząd stanowią: Adam Winer, Marja Ajzykiewicz i Kopel Blikman; a) czas trwania spółdzielni nieograniczony, b) ogłoszenia spółdzielni dokonywane będą w piśmie „Goniec Częstochowski", c) rok kalendarzowy, d) zarząd składa się z trzech osób, działających łącznie, g) likwidację przeprowadza trzech likwidatorów wybranych przez Walne Zebranie w sposób przezeń określony.

Częstochowa, dnia 25 sierpnia 1921 r.

Sędzia Rejestrowy.

Do rejestru spółdzielni wpisano pod Nr. 61 spółdzielnię pod firmą „Zgoda" Spółka spożywców, Spółdzielnia zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Toruniu. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest wspólny zakup i wytwór towarów spożywczych i gospodarczych w celu rozsprzedaży między członków. Ułatwienie członkom nabywania towarów. Udział członka wynosi 200 mk., wolno posiadać tylko 10 udziałów. Wpłaty muszą być uskutecznione conajmniej w miesięcznych ratach po 10 marek. Zarząd składa się z 3 członków. Do zobowiązania spółdzielni wystarcza podpis 2 członków. Zarząd potrzebuje potwierdzenia Rady Nadzorczej co do zawierania kontraktów tyczących się rzeczy nieruchomych, godzenia personelu na kierownicze stanowiska do ich zwalniania i wyznaczania pensji, ustanowienia godzin zajęć i regulaminów służbowych, norm kalkulacji cen, zawierania kontraktów, kupno towarów przekraczających 200.000 marek otwierania nowych sklepów i składów, zaciągania pożyczek, lokowania kapitałów, nabywanie papierów wartościowych, spekulacja podobnemi papierami jest wzbroniona.

Zarząd stanowią: Konstanty Wiśniewski, Jan Lippert i Tomasz Marciniak z Torunia. Spółdzielnie załozono na czas nieograniczony. Rok obrachunkowy trwa od 1 lipca do 30 czerwca każdego roku. Do ogłoszeń naznaczono Głos Robotnika w Toruniu, a gdyby przestał wychodzić, Monitor Polski aż do Uchwały walnego zgromadzenia.

Toruń, dnia 20 lipca 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Ogłoszenie.

W rejestrze spółdzielczym zapisano dziś przy spółdzielni „Zgoda Spółka Spożywców". Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Odolanowie:

Z zarządu wystąpił cieśla Stanisław Kowalski z Świecy. W jego miejsce został kupiec Walenty Grobarek z Odolanowa obrany.

Do rejestru spółdzielni wpisano przy:

1) Nr. 24 Gostkower Spar und Darlehenskassenverein, Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Gostkowie. W miejsce ustępującego Fryderyka Hankiego wybrano do zarządu rolnika Fryderyka Kirchmanna z Gostkowa. Herman Dargartz jest zastępcą prezesa.

2) Nr. 52. Einkaufsgenossenschaft selbststaendiger Baecker und Konditoren zu Torun, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Toruniu. Uchwałą z dnia 26 stycznia 1921 r. walnego zgromadzenia podniesiono wstępne na 50 mk. Ogłoszenia podawać się będzie w Słowie Pomorskiem i Thorner Zeitung. W miejsce ustępującego Alberta Wohlfeila wybrano do zarządu Jana Rysiewskiego z Torunia.

3) Nr. 51. Spółka Ogrodników dla miasta Torunia i okolicy, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Toruniu. Uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 28 maja i 10 czerwca 1921 r. została spółdzielnia rozwiązana; dotychczasowi członkowie zarządu są likwidatorami.

4) Nr. 53. Hurtownia Skór, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Toruniu. W miejsce ustępującego Romana Kladzińskiego wybrano do zarządu dyrektora Kazimierza Krenca z Torunia.

5) Nr. 57. Fleischerei Wirtschaftsgenossenschaft, Rzeźnicka Spółka Gospodarcza, Eingetragene Genossenschaft mit beschraenkter Haftpflicht w Toruniu. Oznaczenie firmy brzmi Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością.

Toruń, dnia 12 lipca 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Do rejestru spółdzielni wpisano:

1) przy Nr. 38. Obst-und Gemuese Bauk-und Verwertungsgenossenschaft, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Toruniu. Uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 5 lutego 1921 r. została spółdzielnia rozwiązana. Likwidatorami są członkowie ostatniego zarządu.

2) przy Nr. 43. Tischlereigenossenschaft, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Toruniu. Uchwałą walnego zgromadzenia z 15 grudnia 1921 r. rozwiązano spółkę, likwidatorami są mistrz stolarski Paweł Borkowski i Karol Pidun z Torunia.

3) przy Nr. 55. Drukarnia Robotnicza w Toruniu, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Toruniu. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest prowadzenie interesu drukarskiego i księgarni w połączeniu z wydawnictwem gazet na wspólny rachunek. Najwyższa liczba udziałów podniesiona na 100. Obwieszczenia umieszcza się procz w Głosie Robotnika w Obronie Ludu, a gdyby pisma te przestały wychodzić, w Monitorze Polskim dopóki się innego pisma nie wyznaczy. Uchwałami spółdzielni z dnia 6 i 20 lutegó 1921 r. została spółdzielnia rozwiązana. Likwidatorami mianowano kupca Alojzego Kamrowskiego kierownika Franciszka Kłosińskiego z Torunia i Tadeusza Webera z Podgórza.

4) przy Nr. 57. Konsum sądowy, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Toruniu. Z zarządu ustąpili dr. Adam Bielecki, Karol Gerschel i Czesław Krauze. W ich miejsce wybrano sędziów powiatowych Józefa Nalaska, Marcelego Klimontowskiego, podprokuratora przy Sądzie Okręgowym Władysława Szyjkowskiego, podsekretarza Ignacego Borkowskiego i kancelistkę Hieronimę Cyrklaffównę z Torunia.

Toruń dnia 18 lipca 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Wpis do rejestru handlowego firmy spółdzielczej.

Do rejestru oddział ABC należy wciągnąć co następuje:

1) Firma i siedziba spółdzielni: Torhowelnyj Sojuz „Samopomicz" kooperatywa z porukoju udiłamy w Dołyni.

2) Przedmiot przedsiębiorstwa i ograniczenia co do zawierania umów z niečzłonkami: Kupno i najem gruntów i budynków, budowanie domów mieszkalnych, urządzenie magazynów narzędzi rolniczych, sztucznego pognoju, zboża i nasion, prowadzenie handlu artykułami spożywczymi, napojami alkoholicznymi i niealkoholicznymi i innymi przetwarzanie i sprzedaż tych produktów, urządzanie młynów i tartaków, wytwarzanie siłami swoich członków narzędzi wszelkiego rodzaju, przyjmowanie kapitałów do obrotu za umówionym procentem i udzielanie pożyczek.

Działalność spółdzielni ograniczona tylko do swoich członków z wyłączeniem innych osób.

3) Czas trwania spółdzielni nieograniczony.

4) Rodzaj i zakres odpowiedzialności członków: do wysokości wpłaconego udziału.

5) Wysokość udziału i czas ich wpłaty: 1000 mk. płatny do dni 14 po przyjęciu do spółdzielni, a każdy członek może mieć więcej udziałów.

6) Liczba członków zarządu tudzież ograniczenia uprawnień zarządu i postanowienia o zastępcach. Zarząd składa się z trzech członków.

7) Imiona i nazwiska członków pierwszego zarządu. Antoni Kruszelnicki, Omeljan Nazarewicz i Wasyl Mazurkiewicz.

8) Podpis firmy. Obok firmy spółdzielni umieszczą swoje podpisy własnoręczne dwaj członkowie zarządu.

9) Pismo przeznaczone dla ogłoszeń spółdzielni: Dziennik urzędowy Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Leszno 5 i Ukraińskyj Wistnik we Lwowie.

10) Rok obrachunkowy, jeżeli się różni od roku kalendarzowego rok kalendarzowy.

11) Przepisy o likwidacji (art. 76—106 ustawy z 29 października 1920 r. Dzup. p. 111).

12) Dzień wpisu: 18 lipca 1921 r.

Stryj, dnia 13 maja 1921 r.

Sąd Okręgowy. Oddział IV.

Do rejestru spółdzielni wpisano przy

1) Nr. 14. Rheinsberger Spar-und Darlehensskanverein Eingetragene Genossenschaft mit beschraenkter Haftpflicht w Ryńsku: Firma brzmi teraz Rheinsberger Spar-und Darlehenskassenverein, Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością.

2) Nr. 21. Spółka pługa parowego w Kowalewie, Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością; Uchwałami walnego zgromadzenia z dnia 12 marca i 4 kwietnia 1921 r. rozwiązano spółkę, likwidatorami są dzierżawca domeny Weinschenk z Brzezinka i dzierżawca domeny Sperling z Frydrychowa.

3) Nr. 23. Bauverein Rentschkau, Eingetragene Genossenschaft mit beschraenkter Haftpflicht w likw. w Rzęczkowie. Firma brzmi teraz Bauverein Rzęczkowo, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością.

4) Nr. 22. Balkauer Spar-und Darlehenskassenverein Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością: W miejsce ustępującego Franciszka Schmidta wybrano na członka zarządu rolnika Maksa Mey'a z Otłoczyna.

5) Nr. 33. Gr. Reichenauer Spar- und Darlehenkassenverein, Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Rychnowie. W miejsce ustępującego Franciszka Wollschlaegera wybrano jako prezesa pastora Herrmana Hochsteina z Wielkiego Rychnowa. Józef Fischer jest zastępcą prezesa.

6) Nr. 49. Zjednoczeni Budowniczy Wozów, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Toruniu: Uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 15 lutego 1921 r. spółkę rozwiązano, likwidatorem jest mistrz kołodziejski Leon Skalski z Torunia.

Toruń, dnia 18 lipca 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Obwieszczenie.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano dzisiaj pod Nr. 18 utworzoną statutem z dnia 3 lipca 1921 r. spółdzielnią pod firmą: „Piekarz", spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Gostyniu.

Zadaniem spółdzielni jest wspólny zakup towarów wchodzących w zakres piekarstwa i sprzedaż wyrobów piekarskich.

Ogłoszenia spółdzielni umieszcza się w Orędowniku Gostyńskim, a podpisuje je przynajmniej dwuch członków zarządu.

Do objawienia postanowień zarządu i do podpisywania za spółdzielnią wystarczają podpisy dwuch członków zarządu.

Zarząd składa się z następujących panów: Walenty Dabiński, Franciszek Szwarc i Maksymiljan Piątkowski wszyscy z Gostynia.

Wysokość kwoty odpowiedzialności ogranicza się na 1000 mk. za każdy udział. Jednemu członkowi wolno posiadać najwięcej 10 udziałów.

Przeglądanie listy członków dozwolone każdemu w sekretarjacie Sądu w godzinach służbowych.

Gostyń, 10 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

W naszym rejestrze dla spółdzielni przy spółdzielni pod Nr. 13 zapisanej: „Bank“ spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Brodnicy uskuteczniono następujące wniesienie:

Kolumna 2. Oznaczenie firmy brzmi odtąd: „Bank Pożyczkowy“ spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Brodnicy.

Kolumna 5: Ustawy zmienione zostały przez generalne zebranie z dnia 30 czerwca 1921 r. W takowe wniesiono zmianę brzmienia następujących paragrafów i to: § 1. Firma spółdzielni brzmi: „Bank Pożyczkowy“ Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością. § 11. Udział wynosi 5000 marek. § 12, ustęp 1. Każdy spólnik płaci na udział rocznie przynajmniej 50 marek dopóki udział nie osiągnie pełnej sumy. § 15. Byłym spólnikom wypłaca się udziałoczyny w następnym miesiącu po Walnem Zebraniu. § 17, ustęp 1. Dywidendę wypłaca się od udziałoczynu wynoszącego 5000 marek. § 18. Zarząd składa się z trzech członków wybieranych przez radę nadzorczą. Każdego członka zarządu wybiera się osobno. § 19. Pierwszego wyboru dokonywa się na jeden rok, powtórnych wyborów na czas nieograniczony. Wypowiedzenie wedle ugody. § 20, ustęp 3: Natomiast zarząd przyjmuje urzędników i siły pomocnicze, zwalnia je z obowiązku i wyznacza wynagrodzenie. Odnośne uchwały przedkłada zarząd Radzie Nadzorczej do zatwierdzenia. § 24 ustęp 2, 3, 5, 6, 7 i 8: częściowo skreślono i uzupełniono przez następujące Nr. 2) do zawierania kontraktów, tyczących się rzeczy nieruchomych, 3) do zaciągania pożyczek przez spółkę, to postanowienie nie odnosi się do tak zwanych depozytów; 4) do nabywania papierów wartościowych; spekulowania podobnemi papierami zabrania się. § 30. Rada nadzorcza składa się z dziewięciu przez walne zebranie na trzy lata wybieranych członków. § 33. Do powzięcia uchwał wystarcza obecność pięciu członków rady nadzorczej. Również skreślono § 51, a zniesiono §§ 52 i 53 na §§ 51, 52 bez zmiany ich treści.

Brodnica, dnia 4 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Do rejestru spółdzielni wpisano przy spółdzielni Nr. 26. Schwarzbrucher Spar- und Darlehenskassenverein, Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Schwarzbruchu. W miejsce ustępującego Gustawa Becker'a wybrano do zarządu rolnika Adolfa Krause'go Rozgartach.

Toruń, dnia 16 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Do naszego rejestru stowarzyszeń wpisano przy Nr. 7. „Banku Ludowego spółki zapisanej z nieograniczoną poręką w Łęgu“, że statut zmieniono dnia 19 kwietnia 1921 r. Wstępne wynosi 50 mk. Organem ogłoszeń spółdzielni będzie w przyszłości tylko „Dziennik Chojnicki“.

Czersk, dnia 20 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

W rejestr spółdzielni, tutejszego Sądu Powiatowego wpisano dzisiaj pod Nr. 32 założoną statutem z dnia 11 sierpnia 1921 r. spółdzielnię pod firmą: „Spółdzielnia Spożywcza Urzędników Państwowych i Komunalnych z ograniczoną odpowiedzialnością“ z siedzibą w Kościanie. Celem spółdzielni jest nabywanie i dostarczenie członkom artykułów codziennego zapotrzebowania po niskich cenach. Udział wynosi 1000 mk. Zadeklarowane udziały winny być wpłacone w ciągu trzech miesięcy od zadeklarowania względem przyjęcia, a to przynajmniej połowa w pierwszym miesiącu zaś reszta w dalszych dwóch miesiącach w dwóch ratach. Każdy członek odpowiada do podwójnej wysokości zadeklarowanych udziałów i to rok jeszcze po swem wystąpieniu lub wykluczeniu. Pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest „Gazeta Polska“ w Kościanie. Zarząd składa z pięciu członków. Członkami zarządu są:

1. Józef Radziński, st. sekretarz sądowy.
2. Czesław Nawrocki, kierownik urzędu.
3. Piotr Lenart, rendant.
4. Wiktor Adamczyk, sekretarz skarbowy.
5. Ludwik Buszkiewicz, asystent Wydziału powiatowego, wszyscy w Kościanie.

Do objawiania postanowień i do podpisywania za spółdzielnię wystarczają podpisy dwóch członków zarządu.

Kościan, dnia 23 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Ogłoszenie.

W naszym rejestrze Spółdzielni zapisano dzisiaj przy Nr. 17 „Rolnik, Sp z ogr. odpow. w Lubaszu“ co następuje: W miejsce ustępującego kierownika Romana Szczęsnowskiego wybrano na członka zarządu kierownika Feiliksa Walkowskiego w Lubaszu.

Czarnków, dnia 18 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Ogłoszenie.

W naszym rejestrze Spółdzielni zapisano dzisiaj przy lb. 3, „Bank Ludowy w Lubaszu, Sp. zap. z niegr. odpow.“ co następuje: § 47 statutu zmieniono jak następuje:

Ogłoszenia Spółki umieszcza się w piśmie „Kurjer Poznański“. Gdyby Kurjer Poznański przestał wychodzić, ogłoszenia umieszcza się w piśmie „Orędownik Powiatu Czarnkowskiego tak długo, dopóki się Uchwałą Walnego Zebrania nie wyznaczy innego pisma.

Czarnków, dnia 9 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Ogłoszenie.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano dzisiaj przy lb. 2, „Bank Ludowy w Czarnkowie, Sp. zap. z nieogr. odpowiedzialnością“ co następuje:

§ 47 statutu brzmi nadal: Ogłoszenia Spółdzielni umieszcza się w piśmie: „Orędownik Czarnkowski“. Gdyby to pismo przestało wychodzić, natenczas umieszcza się ogłoszenia w piśmie „Monitor Polski“ i to tak długo, dopóki się uchwałą Walnego Zgromadzenia nie wyznaczy innego pisma.

Czarnków, dnia 16 czerwca 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Ogłoszenie.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Lublinie wciągnięto dn. 15 czerwca 1921 r. pod Nr. 6 następujące wpisy:

do rubryki 2 ej: Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa „Rolnik“ w Kraśniku, powstała zamiast dotychczowego Stowarzyszenia Rolniczo-Handlowego w Kraśniku. z odpowiedzialnością ograniczoną udziałami. Oddziałów niema;

do rubryki 3-ej: Produkcja, kupno i sprzedaż przedmiotów potrzebnych w gospodarstwie rolnem, oraz płodów gospodarstwa rolnego. Dzierżawienie i kupno realności, budowa domów. Działalność oświatowo-wychowawcza. Operacje wkładowo-oszczędnościowe i ubezpieczeniowe;

do rubryki 4-tej: Udział każdego członka wynosi 1000 mk. i winien być wpłacony przynajmniej w 1/4 części przy przystąpieniu, a w pozostałej części w terminie, który określi zgromadzenie walne. Członek może posiadać nie więcej jak 10 udziałów;

do rubryki 5-ej. Zarząd stanowią: Jan Humeniuk, Jan Wróblewski i Franciszek Migut, mieszk. w Kraśniku. Radę nadzorczą stanowią: Józef Mazurkiewicz, Aleksander Goliński, Stanisław Nadarkiewicz, Władysław Pytlakowski, Tadeusz Węgliński, Jan Miłkowski, Jan Mozgawa, Błażej Dzikowski, Bronisław Biegaj, Marcin Fuszara, Jan Nowak i Jan Koślak;

do rubryki 6-ej. Czas trwania spółdzielni nie jest ograniczony.; Ogłoszenia będą umieszczane w Dzienniku Urzędowym i w Poradniku Kółek i Stowarzyszeń Rolniczych. Rok obrachunkowy zaczyna się od 1 stycznia. Zarząd zarządza wszystkiemi sprawami spółdzielni i reprezentuje ją nazewnątz. Likwidacja następuje na mocy uchwały zgromadzenia walnego, powziętej przez 3/4 obecnych członków i uskutecznia się sposobem wskazanym w ustawie o spółdzielniach 29 października 1920 r. i w statucie.

Obwieszczenie.

Do tutejszego rejestru spółdzielczego zapisano dzisiaj przy spółdzielni: Wromberger Gemeinnütziger Kirbatt-Spar Verein, spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Bydgoszczy, że firma została wykreślona.

Bydgoszcz, dnia 20 sierpnia 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Stan Rachunków Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej

na dzień 20 sierpnia 1921 roku.

AKTYWA:		Marek pol.		Zmiany od ostatniego wykazu
1. Zapas kruszcu: a) Złoto	19.222.575.60			
b) Srebro	40.620.295.97			
c) Bilon zagraniczny	1.260.349.74	61.103.221.31 *)	+	234.[illegible]56.87
2. Waluty zagraniczne		38.917.436.33 *)	+	462.[illegible].65
3. Rachunki Zagr. „Nostro"	[illegible]249.392.43			
Banki Niemieckie	403.611.288.61 *)	1.013.860.681.04	—	106.703.275.07
4. Portfel wekslowy		3.553.198.252.90	+	658.718.185.50
5. Pożyczki: term., tow., Otw. Kr. i ulgowe		7.357.528.680.34	+	584.430.340.13
6. Dług Skarbu Państwa		150.500.000.000.—	+	4.875.000.000.—
7. Pocztowa Kasa Oszczędności		469.199.044.38	—	376.631.910.06
8. Papiery własne		4.560.626.89	—	105.173.75
9. Inne Aktywa		15.415.891.312.76	+	3.351.900.177.03
	Razem Mk.	178.414.259.255.95		
PASYWA.				
1. Fundusz rezerwowy		68.912.361.57	—	bez zmiany
2. Obieg banknotów		126.552.718.444.—	+	4.738.543.862.50
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i Wojskowe	16.498.459.944.10			
b) Pocztowa Kasa Oszczędności	1.432.992.832.06			
c) Inne rachunki	17.620.737.991.17	35.552.190.767.33	+	1.977.675.773.44
4. Inne Pasywa		16.240.437.683.05	+	2.271.085.598.36
	Razem Mk.	178.414.259.255.95		

Na poczet pożyczek przejętych 11 listopada 1918 r. wpłynęło Mk. 121.878.975.61.

Zastępca Naczelnego Dyrektora: (—) *Zarzycki*. Vice-Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Gawroński*.

Stopa procentowa: 6% od dyskonta weksli i lombardu pożyczek premjowych
" " 7% " lombardu papierów wartościowych
" " 5½% " " pożyczek państwowych.

*) w/g parytetu.

Stan Rachunków Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej

w dniu 31 sierpnia 1921 roku.

AKTYWA:		Marek pol.		Zmiany od ostatniego wykazu
1. Zapas kruszcu: a) Złoto	19.246.345.39			
b) Srebro	40.780.554.94			
c) Bilon zagraniczny	1.266.872.63	61.293.772.96 *)	+	190.551.65
2. Waluty zagraniczne		43.575.423.22 *)	+	4.657.986.89
3. Rachunki Zagr. „Nostro"	368.657.474.86			
Banki Niemieckie	403.611.288.61 *)	772.268.763.47	—	241.591.917.57
4. Portfel wekslowy		3.885.424.039.—	+	332.225.786.10
5. Pożyczki: term., tow., Otw. Kr. i ulgowe		7.776.875.690.39	+	419.347.010.05
6. Dług Skarbu Państwa		158.000.000.000.—	+	7.500.000.000.—
7. Pocztowa Kasa Oszczędności		507.727.590.38	+	38.528.546.—
8. Papiery własne		4.656.698.89	+	96.072.—
9. Inne Aktywa		14.975.974.377.83	—	439.916.934.93
	Razem Marek:	186.027.796.356.14		
PASYWA:				
1. Fundusz rezerwowy		68.912.361.57		bez zmiany
2. Obieg banknotów		133.734.219.532.—		7.181.501.088.—
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i Wojskowe	15.767.877.814.79			
b) Pocztowa Kasa Oszczędności	1.313.644.431.26			
c) Inne rachunki	17.567.125.889.17	34.648.648.135.22	—	903.542.632.11
4. Inne pasywa		17.576.016.327.35	+	1.335.578.644.30
	Razem Marek:	186.027.796.356.14		

Na poczet pożyczek przejętyh 11 listopada 1918 r. wpłynęło Mk. 122.173.344.41.

Naczelny Dyrektor: (—) *Bigo*. Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Rybiński*.

Stopa procentowa 6% od dyskonta weksli i od lombardu pożyczek premjowych.
" " 7% " lombardu papierów wartościowych.
" " 5½% " " pożyczek Państwowych.

*) w/g parytetu.

UWAGA:	Dług Skarbu Państwa	Mk. 158.000.000.000.—
	Wierzytelności Skarbu Państwa na rach. Kas Państwowych i wojskowych wynoszą	" 15.767.877.814.79
	Faktyczne zadłużenie Skarbu Państwa w P. K. K. P.	Mk. 142.232.122.185.21

Bilans Banku Zachodniego w Warszawie po dzień 31 Grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.	Centrala		Oddziały		Ogółem	
	Marki i fenigi					
Gotowizna w kasie	9742517	11	8157827	36	17900344	47
Pozostałość w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej	146399881	18	2842465	68	149242346	86
Pieniądze zagraniczne (wraz z rublami)	1100527	02	548878	05	1649405	07
Przekazy i weksle zagraniczne	1767684	80	69585	53	1837270	33
Weksle zdyskontowane opatrzone najmniej 2 podpisami	63883912	24	29052490	98	92936403	22
Papiery procentowe	75444175	22	1120365	91	76564541	13
Pożyczki na zastaw papierów publicznych						
a) z terminem stałym	241131	70	195596	06		
b) bezterminowe (on call)	23526313	51	9182093	32	33145134	59
Korespondenci:						
a) pozostałości na ich rach.	257530634	03	51305876	63	308836510	66
b) „ na rach. Banku (Nostro)	118379236	14	10844955	50	129224191	64
Weksle i frachty do inkasa	63695900	31	9899341	90	73595242	21
Nieruchomości	20936920	23			20936920	23
Rachunki z Oddziałami	26152656	08			26152656	08
Rachunki przejściowe	4663239	99	219286	19	4882526	18
	813464729	56	123438763	11	936903492	67

STAN BIERNY.	Centrala		Oddziały		Ogółem	
	Marki i fenigi					
Kapitał Zakładowy	48600000	—			48600000	—
Kapitał Zapasowy	17566660	13			17566660	13
Specjalny fundusz rezerwowy	1222684	37			1222684	37
Wkłady procentowe:						
a) terminowe	5336307	66	259732	91		
b) bezterminowe	112383731	99	21742859	59	139722632	15
Korespondenci:						
a) pozost. na ich rach. (Loro)	432442492	68	18996435	85	451438928	53
b) rachunki Banku (Nostro)	55284602	51	7051063	03	62335665	54
Weksle i frachty do zainkasowania	89488387	91	15844122	02	105332509	93
Specjalne r-ki w Warsz. Kant. Banku Państwa i redyskontowane weksle	11817705	10	16002924	—	27820629	10
Procenty i Prowizje 1921 r.	547517	76	24108	89	571626	65
Rachunki z Oddziałami			42357130	32	42357130	32
Fundusze żel. im. ś. p. Stanisława Rotwanda	87253	23			87253	23
Rachunki przejściowe	18177254	64	1160386	50	19337641	14
Zyski i Straty—Zysk	20510131	58			20510131	58
	813464729	56	123438763	11	936903492	67

Rachunek Zysków i Strat.

W I N I E N.	Marki i fenigi			
Procenty wypłacone:				
za redyskanto, od wkładów rachunków bieżących i innych			23460019	68
Prowizje wypłacone:				
od rachunków bieżących, kurtaże etc.			1476595	09
Wydatki Handlowe:				
1. Komorne, światło, telefony, ruchomości etc.	1023777	99		
2. Wynagrodzenie Zarządu, pensje urzędników, oficjalistów i pracujących w Banku	9813220	93		
3. Koszty prawne	197195	30		
4 Patenty, podatki etc.	525133	12		
5. Druki, książki handlowe, materjały piśmienne	1001519	74		
6. Ogłoszenia, książki i pisma	115932	46		
7. Różne wydatki, jako to: podróże, deputaty, depesze, portorje etc.	4624492	15	17301271	69
Zysk			20510131	58
			62748018	04

M A.	Marki i fenigi			
Pozostałość z zysków 1919 r.			351846	74
Procenty pobrane:				
z rachunków bieżących, dyskonta, zastawów, etc.			35242830	18
Prowizje pobrane:				
z rachunków bieżących, inkasa etc.			21289326	03
Zyski na różnych operacjach:				
na monetach, różnicach kursowych, asekuracyi, skarbczykach i t. p.			5855831	72
Zysk na odzyskanych należnościach:				
od korespondentów			8183	37
			62748018	04

Stan Rachunków Banku Związków Ziemian, Spółka Akcyjna

na dzień 1-go września r. b.

Instytucja Centralna — Warszawa, Kopernika 30. Oddziały: Bielsk (Podlaski), Białystok, Częstochowa, Konin, Jędrzejów, Lublin, Noworadomsk, Płock, Radom, Włoszczowa, Zamość. Agentury: Opatów i Sierpc.

STAN CZYNNY.

		Marki i fenigi
Gotowizna w kasie		48024956.84
Pozostałość w P. K. K. P.		46305451.16
Pozostałość w P. K. O.		8919047.11
Waluty		670864.72
Papiery %% własne:		
a) papiery państwowe	10000000.—	
b) „ hipoteczne, komunal. i akcje	7545030.17	17545030.17
Udziały w przeds. przem.		34606650.—
Weksle zdyskontowane		233061713.45
Rachunki otwartego kredytu:		
a) zabezpiecz. pap. publicznemi	57842088.83	
b) „ weksl., ewikcją i innemi wart.	226231203.01	284073291.84
Pożyczki terminowe		11228719.03
Rachunki korespondentów „Loro"		66234292.21
„ „ „Nostro"		30753819.31
Nieruchomość		2530000.—
Ruchomości biurowe		3512124.48
Koszty handlowe		28085951.78
Koszty organizacji		2819690.57
Inkaso weksli		18140803.07
Inkaso u różnych		6143522.56
Rachunki Centrali z Oddziałami		85660573.71
Różne rachunki		29898682.84
		958215184.85
Depozyty		254975369.42

STAN BIERNY.

		Marki i fenigi
Kapitał zakładowy		50000000.—
„ zapasowy		5098257.12
„ rezerwowy		735000.—
Wkłady:		
a) terminowe	44460931.22	
b) rachunki czekowe	492579690.72	537040621.94
Redyskonto weksli		49834344.26
Rachunki korespondentów „Loro"		83532071.05
„ „ „Nostro"		42482719.48
Kasa Przezorn. i Pomocy		1157740.—
Przekazy		8778778.10
Procenty i prowizje		38090874.11
Różni za inkaso		22410102.26
Rachunki Oddziałów z Centralą		85130683.71
Różne rachunki		33923992.82
		958215184.85
Różni za depozyty		254975369.42

Bilans Banku Angielsko-Polskiego (Spółka Akcyjna) w Warszawie

po dzień 31 Grudnia 1920 roku.

STAN CZYNNY.

Kasa gotowizną	Mk.	3570180.37
Rachunek przekazowy w polskiej krajowej kasie pożyczkowej	„	26399862.68
Rachunek przekazowy w pocztowej kasie oszczędności	„	1780443.66
Skup weksli	„	17588561.—
Weksle i dokumenty do inkasa	„	68545096.08
Monety i dewizy	„	1977183.24
Papiery publiczne własne	„	4848487.45
5% Pożyczka Odrodzenia	„	2016944.—
Papiery wylosowane i kupony	„	20759.92
Specjalne rachunki bieżące zabezpieczone papierami	„	2029362.20
Korespondenci	„	26337369.—
Inwentarz	„	63350.51
	Mk.	155177600.11

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy		Mk.	25000000.—
Rachunki przekazowe		„	10458562.40
Lokacje			100105.—
Korespondenci:			
należności korespondentów	Mk. 36192427.21		
weksle i dokumenty od zainkas.	„ 68545096.08	„	104737523.29
Przekazy do zapłacenia		„	4750276.28
Rachunki przechodnie		„	115051.02
Rezerwa na podatki i inne		„	2672306.—
Zyski i straty		„	7343776.12
		Mk.	155177600.11

Rachunek Strat i Zysków.

STRATY.

Koszty handlowe	Mk.	6436994.96
Ofiary i składki	„	289433.—
Rezerwa na podatki	„	2500000.—
Spisano na straty	„	185200.—
Koszty organizacyjne	„	2670257.23
Koszty filji w Łodzi	„	951500.—
10% amortyzacji umeblowania filji w Łodzi	„	18150.—
Zysk do podziału	„	7343776.12
	Mk.	20395311.31

ZYSKI.

Na papierach publicznych	Mk.	285211.—
„ dewizach	„	1564767.92
„ monetach obcych	„	4376111.97
„ korespondentach zagranicznych	„	9348525.59
„ procentach i prowizjach	„	4820694.83
	Mk.	20395311.31

Bilans Towarzystwa Akcyjnego Ubezpieczeń „POLONIA"

Majątek. **w dniu 31 grudnia 1919 roku.** **Źródła.**

Majątek	Marki i fenigi	
1. Kasa		175658.73
2. Instytucje Kredytowe		1720692.32
3. Papiery procentowe z kuponami bieżącymi		812225.81
4. Nieruchomości Towarzystwa		2064491.74
5. Premje rezerwowe należne od Tow. Ubezpieczeniowych		31422.88
6. Udział Tow. Reasekur. w rezerwie pogorzeli nieuregul.		241071.
7. Dłużnicy: Ajenci i oddziały Towarzystwa	1059420.66	
Towarzystwa ubezpieczeń	112103.20	
Różni	167707.71	1339231.57
8. Akcje stanowiące kaucje Dyrektorów		137500.—
9. Koszty organizacji Towarzystwa		81350.88
10. Ruchomości biurowe		74248.46
11. Sumy przechodnie		11533.56
12. Koszty administracji 1920 r.		28907.—
		6718333.95

Źródła	Marki i fenigi	
1. Kapitał Zakładowy: Mk. 5.000.000, na poczet którego wpłacono w myśl § 13 Statutu 25%—czyli po mk. 250.— na 5000 akcji		1250000.—
2. Kapitał Zapasowy		20000.—
3. Kapitał Rezerwowy		10671.92
4. Fundusz Organizacyjny i Obrotowy: wpłacony w całości w myśl § 19 Statutu		500000.—
5. Długi hypoteczne		322867.89
6. Premje rezerwowe, na udział T-wa		609500.—
7. Premje rezerwowe, przyp. Towarzystwom Reasekur.		1931058.13
8. Rezerwa na pog. nieuregul.		318990.—
9. Niepodniesiona dywidenda		10750.—
10. Podatek Skarbowy		219877.45
11. Opłata Stemplowa		22087.49
12. Wierzyciele: Towarzystwa Ubezpieczeń	614626.40	
Różni	352328.70	966955.10
13. Kaucje: a) Dyrektorów Towarzystwa.	137500 —	
b) Ajentów Towarzystwa	2572.60	140072.60
14. Kasa Przezorności		53172.88
15. Straty i Zyski		342230.49
		6718333.95

Winien. **Rachunek Strat i Zysków.** **Ma.**

Winien	Marki i fen.
Zysk	342230.49
	342.230.49

Ma	Marki i fen.
Pozostałość zysków z roku 1918	5671.92
Zysk na Rachunku Ubezpieczeń od ognia	253723.96
Czysty dochód z Majątku Towarzystwa	59843.10
Zysk na różnicy kursu walut obcych	22991.51
	342230.49

Stowarzyszenie Spożywców „JEDNOŚĆ" w Krzyżanowie, gm. Krzyżanówek, p. Kutno.

Bilans na d. 1 stycznia 1921 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Kasa	Mk. 44033.11	Udziały	Mk. 11420.—
Papiery procentowe	„ 100.—	Kapitał zapasowy	„ 470.—
Ruchomości	„ 905.—	Wierzyciele	„ 52209.—
Towary	„ 51949.20	Czysty zysk	„ 32888.31
Ogółem	Mk. 96987.31	Ogółem	Mk. 96987.31

Rachunek Zysków i Strat.

Koszty handlowe	Mk. 26195.85	Zysk brutto na towarach	Mk. 61193.16
Procenty od pożyczek i kaucji	„ 2109.—		
Czysty zysk	„ 32888.31		
	Mk. 61193.16		Mk. 61193.16

Zarząd Stowarzyszenia Spożywców w Trzebieszowie, pow. Łukowskiego

Bilans za rok 1919.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Kasa	Mk. 18426.11	Udziały	Mk. 9326.80
Towary	„ 6112.90	Kapitał zapasowy	„ 673.17
Dłużnicy	„ 9184.32	„ społeczny	„ 7179.27
Ruchomości	„ 537.50	„ specjalny	„ 3334.45
Różni	„ 1577.05	Różni	„ 1068.53
Przechodnie	„ 102.—	Czysta nadwyżka	„ 14357.66
	Mk. 35939.88		Mk. 35939.88

Sprawozdanie Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością „TECHNOLEN"

Rachunek Zysków i Strat za 1920 r.

Koszta produkcji	Mk. 2325109.69		Wartość produkcji	Mk. 3148162.38	
Ziemiopłody	„ 21916.10		Agio i %%	„ 16568.82	3164731.20
Materjał pakowy	„ 7332.—				
Koszta handlowe	„ 325631.48				
Zysk	„ 484741.93	3164731.20			
		Mk. 3164731.20			Mk. 3164731.20

AKTYWA. **Bilans na d. 31 Grudnia 1920 roku.** PASYWA.

Kasa		Mk. 16591.53	Kapitał Zakładowy	Mk. 1300000.—
Maszyny	Mk. 458000.—		Wierzyciele	„ 333512.53
Instalacja transm. elektrycz. części maszyn, narzędzia	„ 148362.60		Zysk	„ 484741.93
Ruchomości fabryczn.	„ 14687.80	„ 621050.40		
„ biurowe		„ 1945.—		
Budowa nowych 4-ch warsztatów		„ 372283.20		
Inwentarz żywy		„ 111200.—		
Surowce		„ 298975.25		
Towary		„ 80355.—		
Dłużnicy		„ 526204.06		
5% długoterm. pożyczka państw.		„ 85000.—		
Sumy przechodnie		„ 4650.—		
		Mk. 2118254.44		Mk. 2118254.44

Towarzystwo Sosnowickich Fabryk Rur i Żelaza Sp. Akc., Warszawa, Mazowiecka 7.

STAN CZYNNY. Bilans za rok 1919/1920 zamknięty w d. 30 Czerwca 1920 r. STAN BIERNY.

Nieruchomości		Mk. 450,439,141.92	Kapitał zakładowy		Mk. 506,250,000.—
Materjały i produkty		„ 80,070,195.15	Kapitał amortyzacyjny		„ 14,059,591.22
Kasa i banki		„ 64,006,847.98	Fundusz rezerwowy		„ 59,811,179.46
Papiery procentowe		„ 33,803,374.14	Wierzyciele	Mk. 60,374,906.93	
Dłużnicy	Mk. 24,068,222,76		„ w Rosji	„ 579,806.43	„ 60,954,713.36
„ w Rosji	„ 6,649,191.60	„ 30,717,414.36	Depozyty urzędników n/spółki		„ 1,479,980.63
Udział w Charcyzsku		„ 2,470,962.63	Dywidenda niepodniesiona		„ 13,582.08
Gwarancje członków Zarządu		„ 2,250,000.00	Gwarancje Członków Zarządu		„ 2,250,000.—
Rach. bieżący n/Zakładów z Zarządem		„ 517.717,408.64	Rach. bieżący n/Zarządu z Zakładami		„ 517,717,408.64
Zyski i Straty 1914/1919 r.		„ 1,117,992.63	Zysk		„ 20,056,882.06
		Mk. 1,182,593,337.45			Mk. 1,182,593,337.45

DEBET. **Rachunek Zysków i Strat na dzień 30 czerwca 1920 roku.** KREDYT.

2% podatku od emisji 37500 nowych akcji	Mk. 2,250,000.—	Zysk ze sprzedaży	Mk. 22,260,521.95
Należności wątpliwe	„ 93,912.59	Wpływy różne	„ 140,272.70
Pozost. zysków 1919/20 operacyjnego roku	„ 20,056.882.06		
	Mk. 22,400,794.65		Mk. 22,400,794.65

Widzewskie Towarzystwo Pożyczkowo-Oszczędnościowe w Łodzi.

STAN CZYNNY. **Bilans w dniu 31 grudnia 1920 r.** STAN BIERNY.

Gotówka	Mk. 43190.31	Kapitał udziałowy	Mk. 35337.52
Lokaty	„ 131831.37	„ zapasowy	„ 471.40
Papiery %%	„ 40014.74	„ specjalny	„ 122.34
Pożyczki	„ 100999.42	Wkłady	„ 315775.43
Ruchomości	„ 607.—		
Należności	„ 26192.40		
Straty	„ 8871.45		
	Mk. 351706.69		Mk. 351706.69

PRZYCHÓD. **Rachunek Strat i Zysków.** ROZCHÓD.

Procenty i kary od pożyczek	Mk. 10059.27	Straty z roku poprzedniego	Mk. 868.27
„ od papierów %% i sum lokowanych	„ 3022.42	Wynagrodzenie pracowników biura	„ 9577.20
Różne zyski	„ 1611.—	Książki, druki, marki i inne drob. wyd.	„ 1387.66
Straty	„ 8871.45	Lokal, opał i światło	„ 601.50
		Amortyzacja ruchomości	„ 80.96
		Patent	„ 145.—
		Zwrot %% od pożyczek spłaconych przed terminem	„ 41.28
		Procenty od wkładów i długów	„ 7220.15
		Strata na walucie	„ 3642.12
	Mk. 23564.14		Mk. 23564.14

Towarzystwo Akcyjne Zakładów Mechanicznych „LILPOP, RAU i LOEWENSTEIN" w Warszawie.

Bilans za rok 1920-ty.

STAN CZYNNY.

		Marki i fenigi
Grunty i budowle		99367837.11
Maszyny, urządzenia i ruchom.		41817382.58
Koszty uruchomienia fabryki		828258,39
Magazyny i roboty niewykończone		49908064.28
Kapitały Towarzystwa		11608568.26
Kaucje		10598092.48
Depozyt na zabezpieczenie fund. Kasy Oszczędn. Robotn.		95667.70
Depozyty i kaucje		937904.—
Dłużnicy		59945191.94
Sumy przechodnie		992278.03
Dłużnicy wątpliwi	884084.89	
Rekwizycje niemieckie	4522342.66	
Władze niemieckie za kwaterunki i odszkodowania	2906399.99	
Kupony z lat dawnych	655008.12	8967835.66
		285067080 43

STAN BIERNY.

		Marki i fenigi
Kapitał zakładowy		120000000.—
Kapitał zapasowy		1525127.87
Amortyzacja budowli, maszyn i ruchomości		12028955.78
Amortyzacja kosztów uruchomienia fabryki		165651.70
Oddział fabryki w Krzemienczugu		7141244.27
Dywidenda niepodniesiona		203148.07
Akcepty bieżące		924420.62
Kasa Przezorn. urzęd. i Oszczędn. robotn.		451885.69
Wierzyciele		104826056.45
Akcepty kaucyjne		9966880.—
Właściciele depozytów i kaucji		937904.—
Sumy przechodnie		6922190.34
Rezerwa na należności od wątpliwych dłużników	884084.89	
Rezerwa na należności za rekwizycje niemieckie	4522342.66	
Rezerwa na należności za odszkod.	2906399.99	
Rezerwa na należności za kupony z lat dawnych	655008.12	8967835.66
Zysk z roku 1918 i 1919		111861.99
Zysk za rok 1920		10893917.99
		285067080.43

Rachunek Strat i Zysków.

WINIEN.

		Marki i fenigi
Pensje i koszta handlowe	8847150.16	
Procenty	1776739.32	
Pomoc lekarska i Kasa chorych	1266577.58	
Zapomogi ochotnikom i poborowym	586899.14	
Ubezpieczenia i podatki	429811.62	12907177.82
Amortyzacja: 5% wartości budynk.	2167656.21	
„ 10% „ maszyn.	2704629.80	
„ 10% „ ruchom.	961105.25	
„ 10% kosztów uruchomienia fabryki	82825.85	5916217.11
Różnica kursu rubli dumskich i krótkoterminowych zobowiązań Rosyjskiej Kasy Państwowej		1422478.72
Na specjalny fundusz rezerwowy odpisuje się: zarekwirowane przez władze niemieckie maszyny urządzenia i ruchomości	4522342.66	
Kupony od papierów rosyjskich %%, płatne i niezrealizowane	655008.12	
Należności od wątpliwych dłużników	884084.89	6061435.67
Zysk netto do dyspozycji Ogólnego Zebrania:		
z roku 1918 i 1919	111861.99	
za rok 1920	10893917.99	11005779.98
		37313089.30

MA.

	Mk. i f.
Zysk do dyspozycji Ogólnego Zebrania z roku 1918 i 1919	111861.99
Zysk brutto na produkcji	37053867.81
Dzierżawy	147359.50
	37313089.30

Sprawozdanie Stowarzyszenia spożywczego „JUTRZENKA" w Miedznie za czas od dn. 1 stycznia 1919 r. do dn. 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY.

Gotówka w kasie	Mk.	7092.76
Ruchomości	„	638.27
Remanent towarów	„	15432.10
Różni	„	515.56
	Mk.	23678.69

STAN BIERNY.

Udziały	Mk.	4084.71
Kapitał zapasowy	„	1413.48
„ rezerwowy	„	3917.64
Różni	„	4518.38
Zysk do podziału	„	9744.48
	Mk.	23678.69

Rachunek Strat i Zysków.

Koszta handlowe	Mk.	5278.06
Amortyzacja ruchomości	„	71.—
Zaległe komorne	„	220.—
Zysk do podziału	„	9744.48
	Mk.	15313.54

Zysk brutto na towarach	Mk.	14447.94
„ na walucie	„	865.60
	Mk.	15313.54

Bilans Stow. Spożywczego „ŁYDYNIA" w Ciechanowie

za czas od dnia 1-go stycznia do 31 grudnia 1920 roku

Stan czynny:

Gotowizna w kasie	Mk.	52180.29
Ruchomości	„	2009.—
Remanent towarów	„	184288.08
Różni	„	5529.82
Nieruchomości	„	17986.50
Razem	Mk.	261993.69

Stan bierny:

Udziały	Mk.	34185.41
Kapitał zapasowy	„	7191.03
„ rezerwowy	„	22934.56
Różni	„	197494.45
Czysty zysk	„	188.24
Razem	Mk.	261993.69

Rachunek Strat i Zysków za okres sprawozdawczy:

	Marki		Marki
Koszty handlowe	55551.45	Zysk brutto na towarach	56436.54
Amortyz. ruchom.	223.17		
Straty na dłużnikach	473.68		
Czysty zysk	188.24		
Razem	56436.54	Razem	56436.54

Krzczonowskie Stowarzyszenie Spożywcze

Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Bilans: Aktywa: kasa mk. 6311.86; majątek mk. 781.57; ramanent towarów mk. 47809.59; dłużnicy za towary mk. 316.21; udział w Związku mk. 320.27; różni mk. 3300.87. Razem mk. 58840.37. Passywa: udziały mk. 2512.32; fundusz zapasowy mk. 3904.39; fundusz społeczny mk. 2822.76; rachunek przechodni mk. 11978.61; należności dostawcom mk. 3141.95; pożyczki mk. 7827; inne rachunki mk. 7095.61; czysty zysk mk. 19557.73. Razem mk. 58840.37. Rachunek strat i zysków: Dochody: pozostałość zysku r. z. mk. 11978.61; zysk brutto na towarach mk. 77443.49; procent od udziału i zwroty od zakupów w Związku mk. 169.79; inne dochody mk. 6486.62. Razem mk. 96078.51. Wydatki: koszty handlowe mk. 36389.65; amortyzacja ruchomości mk. 98.26; inne mk. 28054.27; pozostałość zysku ub. lat mk. 11978.61; czysty zysk mk 19557.73. Razem mk. 96078.51. Podział zysku: na udziały mk. 247.40; na fundusz zapasowy mk 1955.30; fundusz społeczny mk. 874.53; straży ogniowej mk. 1000; fundusz budowy domu mk. 5480; udział do Związku mk. 5000; na pożyczkę państwową mk. 1020; przeniesiono do zysku r. b. mk. 3980. Razem mk. 19557.73.

Krzczonowskie Towarzystwo Kredytowe

Wyciąg ze sprawozdania za rok 192[illegible]

Bilans. Aktywa: kasa mk. 692.06; papiery %% mk. 1080; pożyczki mk. 307238.40; majątek mk. 10785.89; procenty zaległe od pożyczek mk. 14379.27; strata mk. 8686.22. Razem mk. 342861.84. Passywa. kapitały: zakładowy mk. 10227.71; zapasowy mk. 457.56; specjalny mk. 864; wkłady mk. 312066.45; długi mk. 39.33; sumy przechodnie mk. 19206.79. Razem mk. 342861.84. Rachunek strat i zysków. Dochody: procenty mk. 37415.59; różne mk. 265.49; procenty zaległe od pożyczek mk. 14379.27; pokrycie strat roku poprzedniego mk. 1996.03. Razem mk. 54056.38. Wydatki: straty roku poprzedniego mk. 1996.03; procenty mk. 41324.45; koszty administracji mk. 19422.12. Razem mk. 62742.60. Strata mk. 8686.22, którą zebranie ogólne uchwaliło pokryć w ciągu roku z kar pobieranych od przetrzymanych pożyczek.

Bilans Chrześcijan. Tow. Poż. Oszczędn. w Stoczku Węgrowskim za 1920 r.

Pasywa: udziały 3406, fund. zasob. 1025.44, fund. specjal. 1238.84, wkłady 98034.64, sumy przech. 1498.32, zyski 278.97. Aktywa: gotówka 1753.67; lokaty 300, papiery procent. 15657.60, pożyczki 87770.94. Czysty zysk podzielono w następujący sposób fund. zasob. 55.77, dywidenda od udział. 172.90, fund. na budowę domu 50.30.

Bilans Towarzystwa Kredytowego miasta Siedlec za 1920 r.

A. Stan Czynny.

		Ruble	Marki
1.	Kasa gotowizną	74478.63	160873.84
2.	Papiery procentowe: Kapitału zapasowego w 4% Rencie Funduszów ruchomych w 5% Listach Zastawnych Tow. Fundusz ruchomych w 5% Pożyczk. wewnętrz.	83923.38	181274.50
3.	Nieumorzone pożyczki na nieruchomościach Stowarzyszonych	1740207.47	3758848.14
4.	Zaległe raty terminowe i prolongowane	228763.22	494128.55
5.	Korespondenci: Bank dla Handlu i Przemysłu	12014.91	25952.21
	Korespondenci: Bank Rosyjsko-Azjatycki	4873.11	10525.92
6.	Własność Towarzystwa w ruchomościach	794.85	1716.88
7.	Zaliczenia i wydatki zwrotne	2050.45	4428.95
8.	7½% podatek Skarbowy	22975.69	49627.50
9.	Kupony od Listów Zastawnych wylosowanych	392.93	848.82
10.	Strata	40075.71	86563.55
		2210550.35	4774788.76

B. Stan Bierny.

		Ruble	Marki
1.	Kapitał zapasowy	60075.76	129763.64
2.	Fundusze specjalne: Zapomogowy Stowarzyszonych	624.49	1348.90
	Kasa pomocy Urzędników	50.—	108.—
	Na wygotowanie nowych arkuszy kuponowych	106.66	230.39
3.	5% Listy Zastawne znajdujące się w obiegu	1741250.—	3761100.—
4.	5% Listy Zastawne wylosowane	122750.—	265140.—
5.	Kupony niezrealizowane	160320.43	346292.13
6.	Fundusz na opłatę kuponów	63588.15	137350.40
7.	„ z przedterminow. spłaty	15.56	33.61
8.	Kaucje Stowarzyszonych	3993.28	8625.48
9.	Sumy przechodnie	21565.47	46581.42
10.	Depozyty z wypłat pożyczek w gotówce	36210.55	78214.79
		2210550.35	4774788.76

Bilans Towarzystwa Kredytowego w Gójsku, z. Płockiej w dniu 31-go grudnia 1919 roku.

Stan czynny: Gotówka mk. 6808.01, papiery procentowe własne mk. 1096.20, pożyczki mk. 110783.64, lokaty mk. 481.68, majątek mk. 313.26, towary nabyte mk. 970.55.

Stan bierny: Kapitały własne mk. 13461.75, wkłady mk. 94797.72, długi mk. 6480, sumy przechodnie mk. 5376.37, zyski za r. 1919 mk. 337.48.

Rachunek Strat i Zysków. Winien: procenty od pożyczek, prolongaty, kary za zalegl. mk. 7955.87, różne zyski mk. 148.70.

Ma: Wynagrodzenie zarządu i urzędników mk. 2149.40, wydatki kancelaryjne mk. 224.30, zwrot procentów od pożyczek spł. przed term. mk. 91.25, procenty od wkładów mk. 5213.34, różne mk. 88.80, zyski w r. 1919 mk. 337.48.

Bilans stowarzyszenia rolniczo-handlowego „Wspólna Praca" w Kutnie za 1920 r.

Stan czynny: gotówka 372028.43, towary 2072757.28, nieruchomości 1398[illegible]0, ruchomości 150869.70, papiery wartościowe 82900.—. Dłużnicy 87978.50. Stan bierny: kapitał udziałowy 411895.75, kapitał zapasowy 25555.87, kapitał rezerwowy 25525.70, kapitał amortyzacyjny 4197, akcepty 445000.—, zaliczenia i zaliczki 11769.75, wierzyciele 1206778.90, różni dostawcy 270143.65, niepodjęta dywidenda 10496.91, czysty zysk 495060.30. Bilans 2906423.91. Rachunek strat i zysków: dochody 1144354.10, wydatki: amortyzacje 16763.30, wątpliwe długi 1328.30, koszta handlowe 554738.49. Procenty od pożyczek 71483.28, koszty utrzymania nieruchomości 4980.35. Czysty zysk 495060.38.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 20, № 15545. 7-XI 1921.